

ŽIVA ZAJEDNICA

lebendige gemeinde

32.

Susret hrvatske katoličke mladeži Kroatisches kath. Jugendtreffen

32. SUSRET HRVATSKE KATOLIČKE MLADEŽI

ŽIVA ZAJEDNICA lebendige gemeinde

List hrvatskih katoličkih
zajednica u Njemačkoj
Zeitschrift der
kroatischen katholischen
Gemeinden in Deutschland

www.zivazajednica.de

60435 Frankfurt am Main

An den Drei Steinen 42d

Tel.: (069) 9540480

Fax: (069) 95404824

E-Mail:

zivazajednica@t-online.de
kroatenseelsorge@t-online.de

Izdavač/Herausgeber:
Hrvatski dušobrižnički ured
Kroatenseelsorge in
Deutschland

Odgovara/Verantwortlich:
P. Josip Bebić

Glavni urednik/Chefredakteur:
Dr. Adolf Polegubić

Uredništvo/Redaktion:
P. Josip Bebić, Željka Čolić,
Stjepan Herceg, Ljubica
Markovica-Baban, dr. Adolf
Polegubić, Antonia Tomljanović-
Brkić, P. Jozo Župić

Grafička priprema/Layout:
Ljubica Markovica-Baban

Tisak/Druck:

Spengler's Druckwerkstatt GmbH
64572 Büttelborn

Godišnja pretplata s poštarinom/
Jahresbezugspreis incl. Porto: € 16,-
za ostale europske zemlje: € 22,-
za prekomorske zemlje: € 35,-
Bankverbindung:
Konto Nr. 129072 (BLZ 500 502 01),
bei der Frankfurter Sparkasse

Naslovnica:

Nastup skupine „Frama“ iz HKM
Mettmann
Snimio: A. Polegubić

Klapa „Sv. Juraj“ HRM iz Splita sve je oduševila izvedbom duhovnih i domoljubnih pjesama

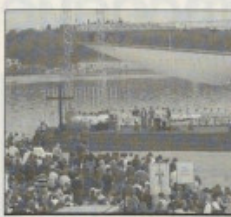

Scensko-plesna vizija molitve „Ave Maria“ u izvedbi „Croatia-Ensemble“ iz HKM Frankfurt (koreograf Hrvoje Ježić, voditelj skupine Robert Rapljenović)

Splet latino-američkih plesova izvela je skupina djevojaka iz HKM Frankfurt (koreografica i voditeljica skupine Anita Akmadža)

● IZ CRKVE U DOMOVINI:

Svehrvatski
susret kat.
mladeži u
Šibeniku

str.

5

● INTERVJU: Jasminka Perić

Povezivanje
iseljenih Hrvata
s domovinom i
domovinskom
Crkvom

str.

6

● REPORTAŽA: HKM ULM

Uključivanje
u nove
strukture
djelovanja

str.

10

XX. SVJETSKI DAN MLADEŽI:
Globalizacijska mladež

Svjetski susret mladeži prilika je da mlade Hrvaticе i Hrvati, ponajprije iz Njemačke, ali iz domovine i drugih krajeva svijeta, budu ravnopravan partner svojim vršnjacima iz drugih naroda i zemalja. Tu će ih spojiti vjera, molitva, susreti, obredi.

22

VJERA I MUDROST ŽIVLJENJA:
Budni budite

Tek probuđena molitva, kao Isusova u Getsemaniju, otvara oči za ljubav kao tajnu života koji je jači od smrti.

12

MEDITACIJA: Jozo Župić

Andeo pažljivosti

23

SOCIJALNI SAVJETNIK:

Naknada za vrijeme nezaposlenosti
(Arbeitslosengeld, Arbeitslosenhilfe)

25

BEITRÄGE IN DEUTSCHER SPRACHE:

P. Josip Bebić: Kroatien gehört zu Europa

Hartmut von Ehr: Bistum im Entwicklungsprozess mit dem Motto „Aufbruch“

13-15

Svojim dostojanstvenim držanjem 1000 mladih Hrvatica i Hrvata na Susretu u Offenbachu pokazali su svjesnost da se isplati živjeti za vrijednosti svojih očeva i majki, djedova i baka.

Susret vrijedan divljenja

Ja sam zadivljena — rekla je jedna Njemica, zaposlena u Gradskoj dvorani u Offenbachu, na završetku 32. Susreta hrvatske katoličke mladeži iz hrvatskih katoličkih misija u Njemačkoj. Bio je to, dosita, dojmljiv susret hrvatske mladeži koja je mahom rođena u Njemačkoj, a koja je pokazala dostojanstveno svjedočenje svoje vjerske i nacionalne pripadnosti. To doista izaziva divljenje, a to se očito sve rjeđe susreće u ovom suvremenom društvu. Stoga će ravnatelj dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu mr. Pero-Ivan Grgić, obraćajući se mladima na Susretu, s pravom kazati: „Neka nam tuđina nikada ne postane domovina u kojoj nećemo mariti za Krista...“ Svojim dostojanstvenim držanjem 1000 mladih Hrvatica i Hrvata u Offenbachu pokazali su svjesnost da se isplati živjeti za vrijednosti svojih očeva i majki, djedova i baka. Oni u svome srcu njeguju ljubav za rodnu grudu svojih očeva ili djedova. Os-

jećaju to oni na svoj način, bez obzira što to možda bolje mogu izreći na njemačkom nego na hrvatskom jeziku. Znaju oni da se jedino u svojoj domovini mogu osjetiti dokraja ispunjeni i sretni. I dosita ovakav Susret, kako je kazao delegat o. Bebić, ima veliku važnost i težinu. Tjedan ranije u Šibeniku je održan Nacionalni susret hrvatske katoličke mladeži, koji je okupio 20.000 mladih iz Hrvatske, BiH, Crne Gore i drugih krajeva Europe. Doista, mladi zadivljuju i pokazuju zrelost. „Mi možemo ponijeti svijet na svojim krilima, možemo u društvu u kojem živimo mnogo doprinijeti svojim školovanjem, stručnim usavršavanjem, zaposlenjem. (...) Želimo živjeti svoja kršćanska uvjerenja dostojanstveno, osposobiti se i uključiti u poslanje Crkve“, kazali su u Šibeniku. Oni to neprestano govore i svjedoče i u drugim prigodama. Razumije li se dovoljno njihov govor u društvu i Crkvi? **Urednik**

Iz delegatovog Duhovnog poticaja

Hrvatska oduvijek pripada Europi

Današnje europsko političko ucjenjivanje Hrvatske, gdje joj se pristupanje Uniji uvjetuje izručivanjem i izvođenjem pred sud u Haagu hrvatskih generala koji su se borili protiv Miloševićeve diktature i agresije a za slobodu i pravo na samoodređenje, većina Hrvata smatra pilatovskim pranjem ruku. Europa je relativizirajući krivnju, a što se najbolje vidi u broju podignutih optužnica u Haagu i nerazmjeru u kvalifikaciji stvarnih ratnih zločina između zaraćenih strana, žrtvu agresije pretvorila u sukrivca, pa budući da su sad svi jednako krivi, oprala i svoje prljavo rublje i umirila svoju nemirnu savjest. I dok hrvatski političari popuštaju europskom diktatu te želeći svakako biti u europskom društvu promptno izručuju hrvatske generale Haškom sudu, ankete pokazuju da takvo ponašanje ne odobrava biračko tijelo te da se sve više Hrvata izjašnjava protiv Europe i njezinih političkih i pravnih ucjena. Moram reći da me iznenađuju tak-

vi stavovi ljudi i mladih kršćana intelektualaca, budući da je Hrvatska zadnjih pedeset godina stenjala pod komunizmom, a u zadnjem desetljeću pretrpjela ogromna razna razaranja i ubijanja, nedaće tranzicije, privatizacije i globalizacije, a danas njezini građani pod teretom lihvarskih kamata stranih banaka i ogromnog vanjskog i unutrašnjeg duga svaki dan strepe za svoje mirovine i radna mjesta. Unatoč djelomičnom razumijevanju za takve stavove, valja istaknuti, da je Hrvatska uvijek pripadala i da pripada Europi, što potvrđuje i dobiveni avis od EU.

Postoji mudrost ovozemaljskih mudraca, koji misle da je spas u čovjeku a ne u Bogu. Moraju nas zabrinjavati izjave današnjih svjetskih mudrijaša koji žele da se Bog izbaci iz Ustava Europe. Čemu se možemo nadati ako se Bog istjera iz Europe? I što ćemo mi onda u njoj bez Boga?

Želim svima mir i dobro
Vaš fra Josip Bebić

Sin hrvatskih iseljenika – biskup Rancague

Mons. Goić Karmelić sin je hrvatskih iseljenika. Bio je biskup u Osornu do 10. srpnja 2003., kada je imenovan koadjutorom Rancague. Rođen je 7. ožujka 1940. u Punta Arenasu, a roditelji iz Hrvatske Petar (Pedro) i Margarita imali su još troje starije djece.

Hrvati u inozemstvu, posebno oni koji žive u Južnoj Americi, u travnju su imali razloga za posebno zadovoljstvo. Naime, papa Ivan Pavao II. biskupom Rancague u Čileu, 23. travnja, imenovao je dosadašnjega koadjutora mons. Alejandra Goića Karmelića. Mons. Goić Karmelić sin je hrvatskih iseljenika. Bio je biskup u Osornu do 10. srpnja 2003., kada je imenovan koadjutorom Rancague. Rođen je 7. ožujka 1940. u Punta Arenasu, a roditelji iz Hrvatske Petar (Pedro) i Margarita imali su još troje starije djece. Filozofiju je mons. Goić Karmelić studirao u Nadbiskupijijskoj bogosloviji u Concepciónu, a teologiju na Papinskoj katoličkoj sveučilišnoj školi u Santiagu. Magisterij iz katehetike postigao je u Leuvenu u Belgiji, za svećenika je zaređen 12. ožujka 1966. Biskup reditelj bio je tadašnji biskup Punta Arenasa, korijenima također Hrvat, mons. Vladimir(o) Borić. Naslovitim biskupom Afrike i pomoćnim biskupom Concepcióna imenovan je 23. travnja 1979., a za biskupa je posvećen u Rimu 27. svibnja iste godine. Od 29. srpnja 1988. do 14. listopada 1989. bio je apostolskim upraviteljem Concepcióna, a od 1991. do 1994. pomoćnim biskupom Talce. Biskupom Osorna imenovan je 27. listopada 1994., i tamo je pastoralno djelovao dok nije imenovan koadjutorom Rancague, gdje sada nastavlja djelovati kao biskup ordinarij.

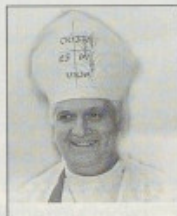
Krbavski nadbiskup — novi nuncij u Ukrajini

Samo dan ranije i naslovni nadbiskup drevne hrvatske biskupije Krbava, Slovenac mons. Ivan Jurković, dobio je novu službu. Prema brojnim promatračima, Sveta Stolica je toga iskustvenog diplomata, dosadašnjega apostolskoga nuncija u Bjelorusiji, poslala 22. travnja na doista „vruć teren“ — u Ukrajinu. U Ukrajini, naime, i dalje traju napetosti između pravoslavnih i grkokatolika, a sve zbog optužaba Moskovskoga patrijarhata za „katolički prozelitizam“. Grkokatolici sa svo-

je strane, nakon „zime progona“, zabrane svoje Crkve u Staljinovo doba, predaje njihovih dobara i crkava Pravoslavnoj Crkvi, samo žele — u slobodi i demokraciji — slobodno djelovati i biti ono što jesu: grkokatolici. Zato traže od Svete Stolice da im dopusti osnovati patrijarhat za svoje vjernike u Kijevu. Mons. Jurković rođen je 10. lipnja 1952. u Kočevju, u Sloveniji, a 1971. ulazi u ljubljansko bogoslovno sjemenište. Za svećenika je zaređen 1977., a u diplomatskoj službi Svete Stolice je od 1984. godine. U lipnju 2001. imenovan je apostolskim nuncijem u Minsku u Bjelorusiji i naslovitim nadbiskupom „Corbavije“ — Krbave. Kako je bila izvijestila IKA, Krbava se u sjevernoj Lici, spominje već u 10. stoljeću, a biskupskim je sjedištem bila od 1185. Papa Pio II. premjestio je biskupsko sjedište zbog turske opasnosti oko 1460. u Modruš. Krbavski biskup 1493. pred Turcima je izbjegao u Novi Vinodolski. Krbavska biskupija sjedinjena je 1630. po odredbi Urbana VIII. sa Senjskom biskupijom, koja je, sa svoje strane, 1925. ujedinjena s Riječkom biskupijom. Rijeka je 1969. postala sjedište Riječko-senjske nadbiskupije i metropolije. Godine 2000. papa Ivan Pavao II. na dijelu Riječko-senjske nadbiskupije ustanovio je Gospičko-senjsku biskupiju, koja se proteže i na području drevne krbavske biskupije.

Vatikan nastoji pomoći taocima u Iraku

Da vatikanska diplomacija ima „pune ruke posla“, potvrđuje i novo zaoštavanje prilika u Iraku, gdje su Amerikanci sa svojim saveznicima prošle godine započeli rat uz glasno negodovanje kako Svete Stolice, tako i velikoga dijela demokratskog svijeta. Nakon svrgavanja režima Saddama Husseina, nije došlo do mira. Štoviše, irački narod američke i savezničke

Biskup Alejandro Goić Karmelić

vojnike sve više doživljava kao „okupatore“, došlo je i do buđenja islamskoga fundamentalizma i sve otvorenijih sukoba između iračana i neliračana. Katolička Crkva u takvim prilikama ne može ostati po strani. Osobito otkako su u pitanju životi otežanih osoba u toj zemlji. Premda je kršćanska zajednica u toj zemlji mala, nastoji učiniti sve što je u njezinoj moći da se ne bi ponovila ubojstva poput onoga pred televizijskim kamerama Talijana Fabrizija Quattrocchija. S oslobođenjem talaca sve ide sporo, rekao je za Vatikanski radio kaldejsko-katolički pomoćni biskup Shelmon Warduni iz Bagdada. Uostalom, dodao je mons. Warduni, bolje je ne istupati previše u javnosti, kako se ne bi na neki način naškodilo samome oslobađanju. Nakon što je teroristička skupina otela četiri Talijana i pred televizijskim kamerama ubila Fabrizija Quattrocchija, svakoga dana ponavlja da traži povlačenje talijanskih vojnih postrojba iz Iraka. Pri tome prijetio da će ubiti i ostala tri zatočena Talijana, a papa Ivan Pavao II. u nedjelju 18. travnja pozvao je otmičare da puste taoce. Zbog neslaganja s politikom nekadašnjeg premijera Joséa Luisa Aznara, novi je španjolski predsjednik vlade José Luis Rodríguez Zapatero odlučio povući španjolske postrojbe iz te zemlje. Tu odluku za talijanski dnevni list „Corriere della sera“ komentirao je predsjednik Papinskoga vijeća „Pravda i mir“ kardinal Renato Martino. Taj dugogodišnji trajni promatrač Svete Stolice pri Organizaciji Ujedinjenih naroda u New Yorku smatra da je španjolski potez „prenagljen“, ali i opasan. Politički motivirana žurba u povlačenju postrojba šteti mirnome prijenosu vlasti u Iraku, smatra mons. Martino. Kako bi mirovne snage UN-a mogle preuzeti kontrolu, potreban je kontinuitet, pa je španjolsko naglo povlačenje „pogreška“. Zbog sadašnje nestabilnosti na ratnome području mons. Martino ne može si predočiti da se „danas netko iz Iraka povlači, a sutra vraća pod zastavom UN-a“.

M. K.

Svehrvatski susret kat. mladeži u Šibeniku

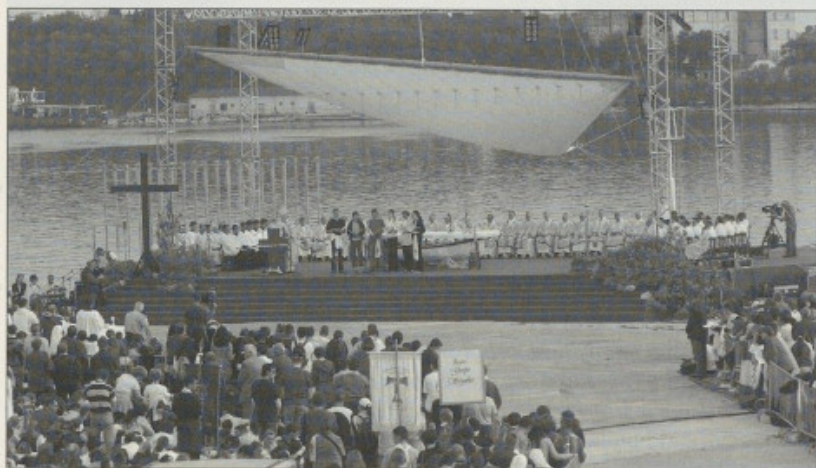
„Čovjek je biće koje očekuje i koje se nada. Onaj tko se ne bi nadao i tko ništa ne bi očekivao, taj ili ta jedva da bi živio. Ako neka generacija ima razloga očekivati i nadati se, to ste onda vi, dragi mladi. Vi ste ljudi nadanja, vi ste ljudi iščekivanja, vi ste ljudi budućnosti”, rekao je kardinal Josip Bozanić na Nacionalnom skupu mladih u Šibeniku.

Domovinska Crkva imala je vrlo bogati duhovni sadržaj proteklih dana. Među inima značajno mjesto pripada Nacionalnom skupu mladih u Šibeniku pod motom „Zaveslaj na pučinu”, koji je održan 24. i 25. travnja. U ponudi bogatog duhovnog programa na skupu od dvadeset tisuća mladih iz Hrvatske, Bosne

vota. Zatim je rekao: „Čovjek je biće koje očekuje i koje se nada. Onaj tko se ne bi nadao i tko ništa ne bi očekivao, taj ili ta jedva da bi živio. Ako neka generacija ima razloga očekivati i nadati se, to ste onda vi, dragi mladi. Vi ste ljudi nadanja, vi ste ljudi iščekivanja, vi ste ljudi budućnosti. Pred vama je život koji trebate oboja-

Obitelj — središte Crkve i društva

Od 23. do 25. travnja u Zagrebu je održan međunarodni simpozij „Obitelj — u središtu Crkve i društva? — Novi izazovi u pastoralu braka i obitelji”. Sudionici skupa uputili su javnosti poruku u kojoj su istaknuli kako je Božji plan da brak bude savez između jednog muškarca i jedne žene u čijem središtu je trajno i neopozivo zajedništvo ljubavi otvorene odgovornom majčinstvu i očinstvu. Brak je svim našim narodima, ali i svim građanima Europe, po važnosti na prvom mjestu kao i željeno rađanje djece. Istaknuto je kako župa treba vrednovati svaku kućnu Crkvu ili Crkvu u malom. Crkva je obvezna i prema onima čiji brakovi nisu uspjeli i koji su se razišli i prema onima koji su stupili u novi civilni brak. Osim pravne pomoći, važna i ljudska solidarnost, blizina, uključenost u zajednicu, molitvena solidarnost te podržavanje vjere.

Na skupu u Šibeniku okupilo se 20.000 mladih iz domovine i inozemstva

i Hercegovine, Crne Gore i drugih krajeva, Europe središnje misno slavlje predvodio je predsjednik Hrvatske biskupske konferencije, zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić u zajedništvu s više hrvatskih biskupa predvođenih mjesnim biskupom mons. Antom Ivasom. Svoju propovijed kardinal Bozanić prilagodio je mladima pa su tijekom homilije svjedočili i mladi ljudi. Prvi put na takvom skupu čitali su tekstove mladih koji su anonimno pisali svoja razmišljanja o Crkvi i mladima. Obraćajući se sudionicima susreta, kardinal je u homiliji zapitao ne primjećuje li se kod tolikih ljudi današnjice, među njima osobito kod današnjih mladića i djevojaka, praznina u duši koja vapije da bude ispunjena. Kazao je da ta žed za smislom, ta potraga za odgovorima koji mogu nositi čitav život, taj nemir u duši: svoje utižavanje, svoj cilj, svoj mir mogu pronaći samo u susretu s Bogom, koji je izvor smisla i cilj svakoga ljudskog ži-

ti bojama smisla, bojama nade, bojama povjerenja i bojama ljubavi.”

Mladi i Crkva moraju imati međusobno povjerenje

„Ako nas pitate: Koliko se Crkva može osloniti na mlade”, onda je odgovor vrlo jednostavan: Onoliko koliko se mi mladi možemo osloniti na Crkvu! Mladi smo, imamo snage i energije ispravljati nepravde i mijenjati svijet. Nabolje, podrazumijeva se! Mi možemo ponijeti svijet na svojim krilima, možemo u društvu u kojem živimo mnogo doprinijeti svojim školovanjem, stručnim usavršavanjem, zaposlenjem, pogotovo ako je u struci, jer je to mladoj osobi dodatna motivacija, volontiranjem u humanitarnim aktivnostima, osnivanjem obitelji, i slično. Želimo živjeti svoja kršćanska uvjerenja dostojanstveno, osposobiti se i uključiti u poslanje Crkve”, razmišljanja su mladih koji su upotpunili kardinalovu propovijed.

Biskup Komarica nominiran za Nobelovu nagradu

O 300. obljetnici rođenja i krštenja fra Andrije Kačića Miošića 20. travnja u zagrebačkoj katedrali misno slavlje predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić uz prigodnu propovijed splitsko-makarskog nadbiskupa mons. dr. Marina Barišića. Hrvatska biskupska konferencija zasjedala je u novom svećeničkom domu sv. Josipa u Zagrebu pod vodstvom kardinala Josipa Bozanića. Na dnevnom redu se našlo 27 točaka. Katolički tjednik i knjiga „Subjekt slobode” predstavljani su u Zagrebu 15. travnja. Uz ugledne goste govorio je i kardinal Vinko Puljić. Tiskovna konferencija o nominaciji biskupa Franje Komarice za Nobelovu nagradu održana je u Banjoj Luci 19. travnja. Na njoj je predstavljen rad biskupa Komarice.

A.O.

RAZGOVOR S JASMINKOM PERIĆ, UREDNICOM RELIGIJSKE EMISIJE „ŽIVJETI PUT NADE“ U RADIJSKOM PROGRAMU „GLAS HRVATSKE“

Povezivanje iseljenih Hrvata s domovinom i domovinskom Crkvom

Prije godinu dana, 15. svibnja 2003., službeno je počelo emitiranje Međunarodnog programa „Glas Hrvatske“. U sklopu programa emitira se i religijska emisija „Živjeti put nade“. U tom povodu upriličen je razgovor s urednicom emisije Jasminkom Perić.

Program se financira pretežito sredstvima Vlade RH

Žz: U svibnju se navršava godina dana od emitiranja međunarodnog radijskog programa „Glasa Hrvatske“. Kako je došlo do ostvarenja toga projekta?

Jasminka Perić: Nakon nekoliko godina emitiranja, najprije jednosatnog, a zatim i dvosatnog programa namijenjenog samo Hrvatima izvan domovine, isključivo na kratkome valu, naš urednik Domagoj Veršić došao je na ideju da se izmijeni koncepcija i počne emitirati 24-satni Međunarodni program „Glas Hrvatske“. Poslije nekoliko mjeseci lobiranja, najprije na Hrvatskome radiju, a zatim i u Hrvatskome saboru i Vladi, 20. ožujka 2003. Vlada je donijela Zaključak o pretežitom financiranju toga programa jer Hrvatski radio nije imao dovoljno novinara za hrvatsku redakciju, ali u prvome redu nije imao novinara — izvornih govornika na engleskom i španjolskom jeziku za međunarodni dio programa. Isto tako nije bilo ni dovoljno tehničkog osoblja, a trebao se opremiti i prostor za nesmetani rad. Nakon detaljnih priprema 28. travnja 2003. godine program je počeo eksperimentalno, a od 15. svibnja 2003. na Dan HRT-a program je, nakon svečanog otvorenja, počeo i službeno s emitiranjem.

Snimio: A.O.

Žz: Kome je sve namijenjen program „Glas Hrvatske“ i kako se može slušati?

Jasminka Perić: Prema prihvaćenoj koncepciji, program je namijenjen tri- ma skupinama slušatelja: Hrvatima izvan domovine — iseljenicima, pomorcima itd., manjinama u Hrvatskoj i međunarodnoj javnosti. Naši iseljenici, zatim Hrvati koji privremeno borave izvan domovine, pomorci itd. doista žude za programom iz matične zemlje. Tome su najbolji dokaz mnogobrojna pisma i telefonski pozivi u kojima stalno izražavaju želju za programom koji bi zadovoljio njihovo zanimanje, putem kojeg bi ih se sustavno i sveobuhvatno izvještavalo o zbivanjima u domovini. Ovim cjelodnevnom programom, to jest njegovim dijelovima na stranim jezicima, kvalitetno informiramo međunarodnu javnost o svim najvažnijim događajima u našoj zemlji te promičemo naše političke, gospodarske, kulturne, sportske i druge vrijednosti. Međunarodnu javnost informiramo putem emisija na engleskom i španjolskom jeziku. Ako tome dodamo emisije na manjinskim jezicima talijanskom, češkom i ma-

đarskom koje se emitiraju i za sve koji razumiju te jezike, onda u najvećoj mjeri zadovoljavamo potrebu informiranja slušatelja diljem svijeta.

Iseljenim Hrvatima približiti stari kraj

Želja je bila da ovim programom iseljenim Hrvatima prenesemo emisije koje će im na najbolji način približiti stari kraj, educirati ih — govoriti im o zanimljivostima iz hrvatske baštine, približiti im mjesta njihova podrijetla, izvijestiti ih o svemu što se događa u Hrvatskoj te zabaviti onako kako oni to žele, tj. da slušaju isključivo domaću zabavu, narodnu i klasičnu glazbu, prenose koncerata naših popularnih pjevača, festivale zabavne i narodne glazbe. Posebice je važno da je ovim programom napokon uslišana njihova dugogodišnja želja da slušaju prijenose važnih sportskih događaja, klupskih, u prvome redu nogometnih, i reprezentacijskih vrsta u svim popularnim sportovima. Imajući to na umu, pomno su izabrane emisije iz redovite proizvodnje Hrvatskoga radija koje emitiramo izravno ili odgođeno. Neke, za koje je procijenio da su vrlo

popularne ili da bi bilo korisno da ih čuje veći broj slušatelja, ponavljamo u „prime time-u“ u tri vremenske zone — srednjoeuropskoj, za istočnu obalu Amerike te za Australiju i Novi Zeland.

Ovim programom je povezan cjelovit hrvatski korpus jer u njemu se svakodnevno emitiraju ciljane emisije ne samo za iseljene Hrvate nego i one koji čine manjinu u nekim europskim državama, ali i za Hrvate u Bosni i Hercegovini.

„Glas Hrvatske“ emitira se u stereo tehnici na satelitima za Europu, Sjevernu Afriku i Bliski istok, za Sjevernu Ameriku, za Srednju i Južnu Ameriku te za Australiju i Novi Zeland; na srednjemu valu za Europu preko odašiljača u Hrvatskoj — Osijek, Hvar, Buje, Deanovac, Zadar, te na kratkome valu preko odašiljača u Juelichu — SR Njemačka — za goto-

vijestiti slušatelje o najvažnijim događanjima, te prenijeti im stavove našeg Učiteljstva o najvažnijim pitanjima, primjerice problem rada nedjeljom, stavove socijalnog nauka Crkve i slično...).

Konkretno se to realizira javljanjima dopisnika diljem svijeta o aktualnim zbivanjima u našim misijama. Radimo i reportaže o životu naših vjernika u katoličkim misijama, te njihovu značaju u očuvanju hrvatskoga identiteta, kulturne baštine i hrvatskoga jezika naših Hrvata.

Drugi, ne manje važan cilj emisije, jest evangelizacijski dio u kojem stručni suradnici tumače Bibliju ili obrađuju znamenite Hrvate koji su unutar Katoličke Crkve ostavili neizbrisiv trag. Znanstveno — kulturno — obrazovni dio emisije posvećujemo praćenju znanstvenih tribina, kolokvija ili reportažama o životu vjernika u župama, predstavljanju rada humanitarnih udruga i slično.

Pozornost posvećujemo i praćenju rada crkvenih predstavnika glede priključivanja Hrvatske europskim integracijama. Poznato je kako je u to aktivno uključen nadbiskup zagrebački kardinal Josip Bozanić, te što sve on, kao potpredsjednik Vijeća Europskih biskupskih konferencija čini na tom planu. Naravno, i drugi biskupi Crkve u Hrvata, ali i mnogi znanstvenici. Na velike kršćanske blagdane, Božić i Uskrs, pripremamo i posebnu emisiju, u kojoj, uz ostalo, prenosimo našim iseljenicima poruke naših pastira — apostolskog nuncija Franciska Haviera Lozana, kardinala Bozanića, bi-

skupa dr. Puljića i mr. Pere-lvana Grgića i drugih. Ovim putem svima zahvaljujem što su uvijek spremni odvojiti vrijeme za naše Hrvate, a to naši iseljenici cijene i raduju se tome.

Raznolikost vjerskog života u misijama

Žz: U emisiji se često čuju i vijesti iz hrvatskih katoličkih misija u svijetu. Jeste li zadovoljni odazivom na suradnju?

Jasminka Perić: Nastojimo što češće pokazati tu raznolikost vjerskoga života u našim katoličkim misijama. Ponekad je, moram priznati, to vrlo teško. Prvi problem jest nedostatak novinarskih kadrova u misijama i župama. Drugi problem je nedostatak svećenika u misijama i župama, o čemu je bilo riječi na nedavnoj sjednici Vijeća za hrvatsku inozemnu pastvu, održanoj pod predsjedanjem predsjednika Vijeća HBK i BK BiH biskupa dubrovačkog Želimira Puljića i ravnatelja za inozemnu pastvu mr. Pere-lvana Grgića. Svećenici su jednostavno preopterećeni i rade sve, pa iako ih ja uporno podsjećam, na potrebu informiranosti, oni jednostavno nemaju vremena. Razumijem to, no, evo i ovim putem pozivam ih na suradnju. Mogu sa mnom izravno komunicirati preko e-maila: jasminka.peric@hrt.hr; ili tel. 00385 1 634 2751 (00385 98 41 8327). Budući da je jedna od važnih funkcija medija povezivanje, a „Glas Hrvatske“ slušaju i slušatelji u domovini, ovo je prilika da se o njihovom životu, ali i problemima čuje diljem svijeta, kao i u domovini.

Razgovarao: Adolf Polegubić

Želja je bila da ovim programom iseljenim Hrvatima prenesemo emisije koje će im na najbolji način približiti stari kraj, educirati ih — govoriti im o zanimljivostima iz hrvatske baštine, približiti im mjesta njihova podrijetla, izvijestiti ih o svemu što se događa u Hrvatskoj.

vo cijeli svijet. Program se, naravno, može pratiti i na internetu.

Informiranje o vjerskim događajima

Žz: U sklopu toga programa ostvaruje se i religijska emisija „Živjeti put nade“, koje ste Vi urednica. Recite nešto поближе o samoj emisiji?

Jasminka Perić: Religijska emisija „Živjeti put nade“ namijenjena je javnosti u domovini, te hrvatskim vjernicima koji žive izvan domovine. Cilj emisije je, prije svega informirati domaću i svjetsku javnost o vjerskim događanjima u Hrvatskoj, susjednoj Bosni i Hercegovini, te iseljeništvu, što je najčešće vezano i uz događaje u hrvatskim katoličkim misijama diljem svijeta. U emisiji objavljujemo i priloge o vjerskim događajima vezanim uz život hrvatske manjine u drugim zemljama. Emisija je mozaičnog tipa. Kao, što rekoh, informativni dio emisije ima zadaću što kvalitetnije iz-

Emitiranje „Glasa Hrvatske“

Program „Glas Hrvatske“ se emitira na satelitu „Hot bird 6“ za Europu, Sjevernu Afriku i Bliski istok; na satelitu „Telstar 5“ za Sjevernu Ameriku; na srednjem valu po hrvatskom vremenu od 15 sati do 7,30 sati ujutro na frekvenciji 1.134 kiloherca. Program se također može slušati na kratkom valu za Južnu Ameriku po lokalnom vremenu od 20 sati do 1 sat poslije ponoći na frekvenciji 9.925 kiloherca, za istočnu obalu Sjeverne Amerike po lokalnom vremenu od 19 sati do 23 sata na frekvenciji 9.925 kiloherca, za zapadnu obalu Sjeverne Amerike po lokalnom vremenu od 20 do 24 sata na frekvenciji 9.925 kiloherca, za Novi Zeland po lokalnom vremenu od 16 do 19 sati na frekvenciji od 9.470 kiloherca te za Australiju po lokalnom vremenu od 16 do 20 sati na frekvenciji 13.820 kiloherca. „Glas Hrvatske“ može se slušati i na internetu na adresi: www.hrt.hr — Emisija „Živjeti put nade“ prenosi se petkom u 23,03, subotom u 14.03 i nedjeljom u 03.03 sati. Misno slavlje prenosi se nedjeljom u 11 sati. ■

OFFENBACH, 1. SVIBNJA 2004.

Dostojanstveno svjedočenje vjerske i nacionalne pripadnosti

|| Na susretu se okupilo do 1000 mladih Hrvatica i Hrvata s područja cijele Njemačke. ||

Trideset drugi po redu Susret hrvatske katoličke mladeži iz hrvatskih katoličkih misija (HKM) iz Njemačke održan je na blagdan sv. Josipa Radnika, u subotu 1. svibnja, u Gradskoj dvorani u Offenbachu pod motom „Ususret svjetskom danu mladeži — Köln 2005.“, u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta. Na, po svemu uspjelom, susretu do 1000 mladih Hrvatica i Hrvata iz više od dvadeset hrvatskih katoličkih misija iz Njemačke dostojanstveno su svjedočili svoju vjersku i nacionalnu pripadnost.

Susret je započeo svečanim euharistijskim slavljem koje je predvodio ravnatelj dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu mr. Pero-Ivan Grgić u zajedništvu s domaćinom, delegatom za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josipom Bebićem, voditeljem HKM Münchenu fra Tomislavom Dukićem, voditeljem HKM Lüdenschaidu vlč. Brankom

Šimovićem, voditeljem HKM Saarbrückenu vlč. Matom Šolom, voditeljem HKM Reutlingenu vlč. Ivicom Komadinom, voditeljem HKM Göttingenu vlč. Antom Ivančićem i voditeljem HKM Hannovera o. Nikolom Miočem, a misi je pribvalo više svećenika, pastoranih suradnika i suradnika koji su predvodili mlade iz svojih misija. Misnom

Euharistijsko slavlje predvodio je ravnatelj mr. Grgić u zajedništvu s delegatom o. Bebićem i više svećenika

slavlju i susretu pribivao je i generalni konzul Generalnog konzulata Republike Hrvatske u Frankfurtu Petar Uzorinac.

U uvodnoj riječi ravnatelj mr. Grgić je između ostalog kazao: „Sve vas osobno srdačno pozdravljam, a ujedno prenosim pozdrave naših biskupa iz Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine, kojima kao ravnatelj nastojim pomoći u pastoralnoj skrbi hrvatskih iseljenika u svijetu. Prije tjedan dana okupila se hrvatska katolička mladež u domovini, u Šibeniku pod geslom Svetoga Oca Ivana Pavla II. 'Izvezi na pučinu'. Mnogi će se mladi iz domovine, ali također i Austrije, uključiti u hodočašće u povodu završne proslave Srednjoeuropskog katoličkog dana koji će se za tri tjedna održati u austrijskome Mariazellu. Njihovo je geslo 'Krist nada Europe'. Ovo vaše okupljanje je donekle i priprava za 20. Svjetski dan katoličke mladeži u Kölnu sljedeće godine. I taj susret ima svoje geslo: 'Dodosmo, pokloniti mu se'.

Sve te susrete povezuje jedna osoba i jedan poziv: Isus Krist i njegovo evanđelje.“ U nadahnujetoj pro-

Okupljeni mladi za vrijeme misnog slavlja

Zahvalnu molitvu nakon sv. Pričesti izmolile su sestre Vera i Katarina Bliznac iz Wiesbadena

povijedi, obraćajući se mladima, mr. Grgić je kazao: „Sredina u kojoj živite postala je vaša domovina. Njemački je jezik u kome se najlakše izražavate. Vaši roditelji, a i naši djelatnici u misijama nastoje da naučite i hrvatski, jezik staroga zavičaja. Nadalje, svijet i okolina u kojoj se krećete, učite, zabavljate i radite često ima samo blijeđe veze s Kristom, katoličkom vjerom, a još manje s Katoličkom Crkvom. Veoma je rasprostranjeno nepoznavanje evanđelja, bitnih vjerskih istina i vjerske povijesti. Nepoznavanje nečega povlači za sobom da mi to ništa i ne znači. U tome smislu mi kršćani katolici želimo doista biti nešto drugo i ostati nešto drugo. Ne suobličiti se ovome svijetu. Neka nam takva tuđina nikada ne postane domovina u kojoj nećemo mariti za Krista, za njegov veliki poziv da nam ljubav bude iznad svega, i da — kako apostol Pavao piše u poslanici Kološanima — 'mir Kristov upravlja srcima vašim', mir koji će vas povezivati u jedno, u zajedništvo u vjeri." Upozoravajući na problem smanjenja duhovnih zvanja u hrvatskome narodu, sve je pozvao na molitvu za duhovna zvanja.

Molitvu vjernika molila je skupina mladih, a zahvalnu molitvu nakon sv. Pričesti izmolile su sestre Vera i Katarina Bliznac iz HKM Wiesbadena. Milostinja je bila namijenjena za organizaciju Svjetskoga dana mladeži u Kolnu. Misno slavlje uveličala je Klapa „Sv. Juraj“ Hrvatske ratne mornarice (HRM) iz Splita pod

vodstvom Marka Bralića.

Duhovno-kulturni program susreta započeo je hrvatskom himnom „Lijepa naša“, a potom i kratkom molitvom za poginule za Hrvatsku. Prije nego je susret otvorio, delegat o. Bebić između ostalog je kazao kako je dobro što se nastavlja tradicija okupljanja hrvatske katoličke mladeži u Njemačkoj. „Ovaj susret ima veliku važnost i težinu, jer ovo nije bilo kakav susret.

Ovo je susret mladih Hrvatica i Hrvata iz hrvatskih katoličkih zajednica diljem Njemačke. Upravo smo došli u Offenbach vidjeti Isusa u svojoj braći i sestrama po vjeri. Zato je ovaj dan jedinstven i za sve nas dar Neba.“ Potom su nazočne pozdravili ravnatelj mr. Grgić, predsjedavajući Vijeća biskupije Mainz za pripravu Svjetskoga dana mladeži svećenik Hubert Hilsbos, koji se pridružio drugome dijelu programa, a zahvalivši na milodarima namijenjenima Danu mladeži (prikupljeno je 984 eura), govorio je o važnosti Dana te priprema koje se odvijaju na biskupijskoj i općoj razini. Ujedno je darovao i službeni barjak Dana. Nazočne je pozdravio i generalni konzul Uzori-

nac istaknuvši kako je hvale vrijedna ideja da se mladi okupljaju na takav način jer je to, kako je kazao, značajan doprinos jačanju svijesti o pripadnosti matičnoj domovini te čuvanju jezika, kulture i tradicije koja je boravkom izvan matične domovine svakodnevno ugrožena.

Program je započeo Papinom molitvom za mlade „Pomozi, Gospodine, mladima“ koju je pročitala djevojka iz Rüsselsheima Klaudija Lukač. Toplo primljena Klapa „Sv. Juraj“ HRM izvela je splet duhovnih pjesama; skupina „Croatia Ensemble“ iz HKM Frankfurt, pod vodstvom Roberta Rapljenovića, a u koreografiji Hrvoja Ježića, izvela je scensko-plesnu viziju molitve „Ave Maria“; skupina 'Frama' iz Langenfelda i Velterta iz HKM Mettmann izvela je „Hvalospjev modernog čovjeka“ (koreografija s. Ana-Marija Biško, riječi fra Rufin Šilić, interpretacija teksta Rajko Bundalo); skupina iz HKM Frankfurt izvela je splet latinoameričkih plesova (koreografica i voditeljica skupine Anita Akmadža; veterani „Croatia-Ensemble“ iz HKM Frankfurt izveli su završno kolo iz baleta „Đavo u selu“ (koreograf Hrvoje Ježić, voditelj skupine Goran Balić), a skupina 'Frame' iz HKM München izvela je skeč „Sudac i lopov“. Drugi dio programa završio je na oduševljenje svih nazočnih, spletom domoljubnih pjesama Klape „Sv. Juraj“ HRM.

Druženje mladih nastavljeno je do kasno uvečer nastupom VIS „Bonton“ iz Offenbacha.

Tekst i snimci: Adolf Polegubić

Molitvu vjernika molila je skupina mladih

HKM ULM

Uključivanje u nove strukture djelovanja

II HKM Ulm osnovana je 1. kolovoza 1971., a broji više od 5000 vjernika. II

Hrvatska katolička misija Ulm (Münchener Str. 1, 89073 Ulm; tel. 0731 2 39 33; fax. 0731 2 73 21) službeno je osnovana 1. kolovoza 1971. godine. Broji više od 5000 vjernika, a prostire se na šest dekanata biskupije Rottenburg-Stuttgart. Po novom ustroju u biskupiji podijeljena je na 4 zajednice hrvatskoga jezičnog područja.

Prvi voditelj HKM Ulm bio je fra Mate Božić, nakon njega djelovali su svećenici: vlč. Marin Tubić, o. Ivan Milanović, o. Anton König, o. Adam Periškić, vlč. Marijan Kopic, vlč. Luka Lucić, vlč. Josip Čabraja, vlč. Bosiljko Rajić te vlč. Ilija Krištić koji u misiji djeluje od 1978. do danas.

Mise se nedjeljom služe u Hospitalkirche u Biberachu u 10.00 sati, u crkvi sv. Mihaela u Ehingenu u 11.30 sati, u crkvi sv. Georga u Ulmu u 13.00 sati te u samostanskoj crkvi Presvetoga Trojstva u Laupheimu u 14.30 sati. Mise se također 1. i 3. subote u mjesecu služe u crkvi sv. Marije u Laichingenu u 16.00 sati.

Od 1979. u misiji kao pastoralni suradnici djeluju Janja Kobaš i Julije Lovrić-Caparin. Od samog dolaska u misiju težište Janjinog djelovanja je religiozni odgoj djece, mladeži i žena. Ona je vjeroučiteljica, vodi lektorsku službu, brigu o ministrantima, a na brizi joj je i vođenje crkvenog pjevanja. Julije uz to što je pastoralni suradnik

djeluje i kao socijalni radnik, a u slobodno vrijeme bavi se i slikarstvom. Uz aktivnosti koje spadaju na pastoralnog suradnika, svira, vodi crkvene zborove te prati na orguljama.

Četiri zajednice hrvatskoga jezičnog područja

Na području misije ustrojene su četiri zajednice hrvatskoga jezičnog područja. To su Hrvatska katolička za-

nik sv. Josip zaručnik BDM); HKZ Laupheim (Seelsorgeeinheit 1 Laupheim, župa prisjedinjenja St. Petrus i St. Paulus, zaštitnik sv. Antun Padovanski) i HKZ Biberach (Seelsorgeeinheit 5a Biberach Nord, župa prisjedinjenja St. Martin i St. Maria, zaštitnik sv. Nikola Tavelić). Svaka zajednica ima pastoralno vijeće, predstavnike za zajednički odbor u Dušobrižničkoj jedinici, posrednike za suradnju s Dušobrižničkom jedinicom te odbore za liturgij-

Vjernici za vrijeme mise u crkvi sv. Mihaela u Ehingenu

jednica (HKZ) Ulm, (Seelsorgeeinheit 12, župa prisjedinjenja St. Georg, zaštitnik sv. Josip Radnik); HKZ Ehingen (Seelsorgeeinheit 1 Ehingen Stadt, župa prisjedinjenja St. Mihael, zaštitni-

ju; za obitelj i žene; karitas, kulturu i priredbe te odbor za mladež, sport i susrete. Odbor za liturgiju je nadležan za pripremu misnih slavlja, sakramenta, slavlja blagdana, pastoralnih posjeta, liturgijskog pjevanja, čitače, ministrante i djelatnike priredbi. Odbor za obitelj i žene nadležan je za molitvene susrete, susrete obitelji, hodočašća i obiteljske probleme. Odbor za karitas, kulturu i priredbe nadležan je za skupljanje pomoći siromašnima, organiziranje priredbi, vezu s domovinom, vezu s gradskom upravom te objavljivanje misijskog informativnog lista, koji izlazi jednom mjesečno. Odbor za mladež, sport i susrete nadležan je za vjeronauk, hrvatsku nastavu, susrete i izlete mladeži, susrete studenata sportske susrete i folklor.

Sastanci pastoralnih vijeća i odbora održavaju se po dogovoru i potrebi, a radne skupine se osnivaju po potrebi. Svi su odbori i skupine podložni pastoralnom vijeću.

Župni zbor sa čitačima, ministrantima, župnikom i past. suradnicom Janjom Kobaš u Ehingenu

Skupina ministranata zajedno sa župnikom vlč. Ilijom Krištićem u crkvi sv. Georga u Ulmu

Odaziv vjernika na suradnju

Voditelj misije vlč. Krištić je posebno istaknuo kako je u misiji puno vjernika koji se rado odazivaju na suradnju. Tu je devet djelatnika pričešti, 4 orguljaša i 2 sakristana Hrvata. Vjeronauk se drži u četiri mjesta u misiji: u Ulmu, Ehingenu, Biberachu i Laupheimu, i to šest dana u tjednu u njemačkim školama. Zajedno s vjeronaukom drži se i hrvatska dopunska škola. Ukupno je uključeno u ovoj godini 105 djece. U misiji na 5 mjesta djeluje 35 ministranata, te u 4 mjesta 11 redovitih čitača. Tu su također i 4 folklorne skupine u Ehingenu i Ulmu, a vode ih Paula Matić, Lidija Pindrić i Mihaela Babić, Karolina Duser i Melita Pokrivka. Također djeluju i 3 vokalno-instrumentalne skupine, od kojih je najpoznatija „Melody”. U Biberachu tamburašku skupinu vodi dr. Petar Šikeždi. U misiji u raznim prigodama nastupa Marijana Zovko, koja je objavila 3 svoja CD-a, a nastupa i na festivalima u domovini, te vodi liturgijsko pjevanje u Laupheimu.

Bogati vjerski i društveni život

U Ehingenu djeluje crkveni zbor kojega vodi Željko Kašnar, koji također vodi i crkveni zbor i zbor mladih u Ulmu. Socijalnu službu za naše ljude u Ulmu vodi socijalni radnik Marijan Bašić, a po potrebi uključuju se i pastoralni suradnici Janja Kobaš

i Julije Lovrić-Caparin. Od 1990. u Ulmu djeluje Hrvatska kulturna zajednica te od 1994. podružnica Hrvatskoga kulturnoga društva „Napredak”. U Biberachu djeluje Kulturno-sportsko društvo „Jadrans” te Hrvatski sportski klub u Ehingenu te više humanitarnih udruga. Poznato okupljalište Hrvata u Ulmu je „Hrvatski vrt”. Potiče rekreativna i sportska (nogomet, stolni tenis, boćanje, rukomet i košarka), okupljanja Hrvata te razne susrete. Misija više puta godišnje organizira priredbe i susrete: Majčin dan, Niko-

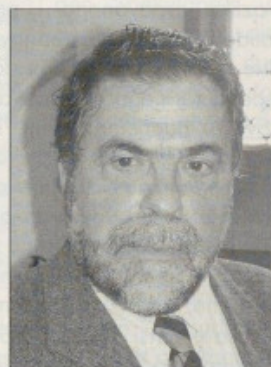
linje, poklade, Božić, Uskrs. Također i razna predavanja, duhovne obnove, trodnevnice, razne pobožnosti, mjesečne obiteljske susrete, hodočašća, konzularni dan, susrete s mjesnom Crkvom, s domovinom (duhovni i kulturni susreti).

Sudjelovanje na 95. Njemačkom katoličkom danu u Ulmu

Ovih je dana u misiji gostovala i „Hrvatska priča” — pod pokroviteljstvom Hrvatske vlade. Od 16. do 20. lipnja u Ulmu, koji je grad prijatelj s Vukovarom, održat će se 95. Njemački katolički dan pod motom „Živjeti iz Božje snage”. „Misija će sa svim svojim tijelima sudjelovati na

Katoličkom danu. Uključujući se u cjeli program, učinit ćemo sa svoje strane sve da damo svoj doprinos ostvarenju Dana. Misija, koja je ujedno i najveća misija katolika drugih materinskih jezika u Ulmu, na Danu će se predstaviti i sa svojim štandom, tako da se i na taj način vidi da smo tu i da djelujemo na dobro Crkve i svoga naroda”, kazao je vlč. Krištić. Govoreći o pozitivnim stranama djelovanja u misiji, kazao je kako je dobro da je veliki broj Hrvata katolika povezan s misijom te su se tako spremni žrtvovati za svoju misiju. „Također ima jako puno aktivnih mladih obitelji, što je jako važno, a na njima počiva i budućnost misije”. Kazao je kako je najteže pronaći način kako odgovoriti svim potrebama zajednice. „Kako učiniti da mladi ostanu uz svoju misiju? Kako odgojiti duhovna zvanja? Na kraju, tu su uvijek isti problemi: manjak pasto-

Pastoralni suradnik
Julije
Lovrić-
Caparin

ralnog osoblja, financijski problemi i zadovoljavajući pastoralni prostor. No, unatoč svemu, ne treba se bojati. Potrebno je i dalje raditi i uključiti se u nove strukture djelovanja.

Tekst i snimci: A. Polegubić

Za vrijeme mise u crkvi sv. Georga u Ulmu

Piše:
Ante
Vučković

Budni budite

Tek probuđena molitva, kao Isusova u Getsemaniju, otvara oči za ljubav kao tajnu života koji je jači od smrti.

Nije teško razlikovati san i javu. Postoje, doduše, snovi koji na nama ostave snažnijeg traga od jave i postoje iskustva budnosti koja zaboravljamo brže negoli neke snove, ali redovito ne brkamo san i javu. Dok smo budni osjetila su nam otvorena. Za vrijeme sna su zatvorena. Kada su osjetila zatvorena, kao da nas nema. Kad smo budni, znamo za sebe. Kada spavamo, kao da utonemo u nepostojanje. Zato san nazivamo bratom smrti.

No, osim ove poznate razlike sna i jave, postoji i razlika uspavanoga i probuđenoga života usred jave. Ne mislimo više na san dok spavamo, nego na uspavani život u budnome stanju. Život, doduše, teče, ali kao da nas nema, kao da su nam osjetila zatvorena, kao da nismo budni. Gledamo, a ne vidimo. Slušamo, a ne čujemo. Kušamo, a kao da nemamo okusa i mirisi kao da prolaze pored nas, a opip kao da nam je odrvenio. Tako život na javi može naličiti uspavanome, nesvjesnome životu. Živimo, ali kao da to nije naš život.

Većina filozofa smatra da ovakvo stanje nije neko posebno, izdvojeno ili bolesno stanje uspavanoga života, nego, svakodnevno, redovito stanje najvećega broja ljudi. Svatko počinje uspavan. Ne počinjemo budni. No, možemo se probuditi. Kako? Filozofija, primjerice, probuđuje. Ljubav također. Uostalom, sama filozofija je ljubav. Prema mudrosti. Vjera također probuđuje. I ona je ljubav. Sveobuhvatna. Prema Bogu, drugome i sebi. Tko hoće imati puni, sretni život, treba uložiti veliki trud u probuđivanje. Valja mu izići iz uspavanoga života u kojem se sve odigrava bez njega. Valja se probuditi.

Umijeće razlikovanja

Budnost služi otvaranju očiju za važne životne stvari. Među njima je, veli stoički filozof Epiktet, razlikovanje stvari na prvome mjestu. Postoje, naime, stvari koje su u našoj moći i

postoje onih koje to nisu. U našoj je moći sve što dolazi iz nas samih. To su misli, djelovanje, želje, nesklonosti. U našoj vlasti nije ono što ne dolazi od nas kao što su tijelo, imetak, ugled ili naš položaj u svijetu. Ono što je u našoj moći slobodno je i ne može se spriječiti. Ono nad čim nemamo moć podložno je utjecajima, u tuđim je rukama i može biti spriječeno. Zorni primjer je naša sposobnost da u duhu budemo slobodni neovisno o tome da li smo tijelom za-

Budnost uma unosi mir u osjećaje i oslobađa nam odnose od suviše i nepotrebne napetosti. Ovakva budnost pretpostavlja i traži vježbanje, uporno i trajno vježbanje duha. Jer, budnost je bdijenje duha nad samim sobom, svojim pokretima, težnjama, i namjerama. Budan duh je u stanju svoje snage usmjeriti na vlastiti izbor.

robljeni ili nemoćni. Uvjerljivost Epiktetu dolazi među ostalim i odatle što je bio rob, tjelesno, dakle, neslobodan, a potom zbog svoje izuzetne nadarenosti oslobođen, što je, uz to, bio i hrom i što je, konačno, pri koncu života odbio vratiti se u Rim, taj „grad grijeha“, i radije umro u izgnanstvu. Budan čovjek razlikuje ono što mu je vlastito od onog što je pod tuđim utjecajem. Uspavani to ne razlikuje. Zato uspavani smatra slobodnim i svojim ono što nije ni slobodno ni u njegovoj vlasti, kao što su tijelo, posjed i ugled, primjerice. No, najveća se razlika budnoga i neprobuđenoga čovjeka događa u duši. Probudeni ima mir duše, jer dobro razlikuje i jer se ne muči s onim što nije u njegovoj vlasti. Uspavani se muči s brojnim poteškoćama. Uzrujanost, žalost, zavađa s Bogom i ljudima stoje na vrhu ljestvice njegovih svakodnevnih muka. Budnost uma unosi mir u osjećaje i oslobađa nam odnose od suviše i nepotrebne napetosti. Ovakva budnost pretpostavlja i traži vježbanje, uporno i trajno vježbanje duha. Jer, budnost je bdijenje duha nad samim

sobom, svojim pokretima, težnjama, i namjerama. Budan duh je u stanju svoje snage usmjeriti na vlastiti izbor.

Budnost i molitva

Evangelisti izvješćuju kako je Isus, prije negoli je bio uhvaćen, molio u Getsemaniju. Noć je. Upravo su završili večeru. Još se na vani ništa nije dogodilo. Još je sve mirno. Juda ga je, međutim, već izdao. Već mu je odbrojen novac procijenjen za izdaju mjesta na kojem njegov učitelj moli usred noći. Isus je, doduše, još uvijek slobodan, ali je odluka o njegovome uhićenju već donesena. Isus je budan. Moli. Moli i poziva svoje da čine isto. U molitvi već sve zna. Zna što stoji pred njim. U molitvi prolazi muku prije negoli je započela da bi, kada započne, u nju mogao ući potpuno svjestan, budan. U molitvi donosi odluku. Najvažniju odluku. Vršiti će volju Očevu do kraja. Ljubit će do kraja. I one koji ga progone. Ljubit će usprkos zlu koje će se srušiti na njega. Ljubit će usprkos smrti.

Molitva je budnost. Molitva u budnosti vidi kako stoje odnosi i stvari u svijetu. Trojica, koja su te odlučujuće noći s Isusom u istom vrtu, spavaju. San je jači od budnosti. Evangelisti izvješćuju da Isus više puta dolazi k njima i budi ih. Tako nas podsjećaju da se ulazak u probuđeni život ne događa odjednom, naglo, nego postupno, malo po malo, u opetovanim susretima s Isusom.

Govore nam i o razlici. Isus je budan, a njegovi spavaju. Ne budi ih samo zato da on ne ostane sam u molitvi. Budi ih zbog njih. Da im život ne prođe pored njih. Da ga žive otvorenih očiju. Da nauče molitvu i budnost. Da ih ne zateče nepravda. Da obnove odluku ljubavi. Uvijek iznova.

Isusova budnost u Getsemaniju baca drukčije svjetlo na ljudski probuđeni život. Nije dovoljno samo razlikovati što je u mojoj vlasti, a što ne. Valja otkriti kako je sve u Očevoj ruci. Tek probuđena molitva, kao ova Isusova u Getsemaniju, otvara oči za ljubav kao tajnu života koji je jači od smrti.

Kroatien gehört zu Europa

Sehr geehrte Schwestern und Brüder!

In Stuttgart findet am 8. Mai diesen Jahres das Internationale ökumenische Treffen verschiedener europäischer Bewegungen und Gemeinschaften unter dem Motto „Gemeinsam für Europa“ statt. Der Anlass für das Zusammenkommen ist die Erweiterung Europas um zehn neue Staaten und das Treffen wird über Satellit in mehr als 100 europäische Städte übertragen, darunter auch in Zagreb. Als Kroaten freut uns die Tatsache ganz besonders, dass an der Arbeit dieses Treffens auch Gemeinschaften und Bewegungen aus Kroatien teilnehmen. Das kann jedoch keineswegs das Gefühl der Trauer und der Enttäuschung ersetzen, dass dieser Tage in der Heimat und in der Diaspora vorherrscht: Kroatien hat „nicht die Kriterien erfüllt“ und befindet sich nicht unter den zehn Ländern, die in die europäische Familie aufgenommen wurden. Die Kroaten empfinden das als nationale Schande und Komplex, erörtern das Thema sowohl öffentlich als auch privat und suchen den Schuldigen. Die Schuld wird am häufigsten der kroatischen politischen Führung und Diplomatie zugewiesen, die in den vergangenen Jahren die nationalen Interessen nicht engagiert genug vertreten hat, oder „denen da in Europa und in der Welt, die uns nicht zugeneigt sind“, die uns Unschuldige erneut bestrafen. Die Menschen in der Diaspora, diejenigen also, die Europa die letzten vierzig Jahre leben und ausbauen, stört am meisten, dass sie, wenn sie ihre kroatische Staatsbürgerschaft nicht gewechselt haben, weiterhin bei der Grenzüberschreitung der neuen europäischen Grenzen die Torturen am Zoll erdulden müssen, die für Nicht-Europäer vorgesehen sind. Sowohl in Kroatien als auch in der Diaspora sind sich alle einig, dass Europa sich 1991 nicht ausreichend bemüht hat, den Krieg aufzuhalten (so wie es ihn in Slowenien aufgehalten hat, das ab dem 1. Mai Mitglied der Union geworden ist) und dass es durch die Einführung des Embargos auf die Waffeneinfuhr auch indirekt zur blutigen Okkupation von zwei Dritteln des kroatischen und des bosnisch-herzegowinischen Territoriums und des dort verübten Völkermords beigeht. Das heutige europäische politische Erpressen Kroa-

tiens, bei dem sein Beitritt zur Union von der Auslieferung und der Übergabe kroatischer Generäle an das Gericht in Den Haag abhängig gemacht wird, die gegen die Diktatur und die Aggression Miloševićs und für Freiheit und Selbstbestimmung gekämpft haben, erachtet die Mehrzahl der Kroaten als das Händewaschen des Pilatus. Europa hat durch die Relativierung der Schuld, was sich am besten in der Anzahl der erhobenen Anklagen in Den Haag und dem Missverhältnis in der Qualifizierung der tatsächlichen Kriegsverbrecher zwischen den kriegführenden Parteien offenbart, das Opfer der Aggression zum Mitschuldigen

Das heutige europäische politische Erpressen Kroatiens, bei dem sein Beitritt zur Union von der Auslieferung und der Übergabe kroatischer Generäle an das Gericht in Den Haag abhängig gemacht wird, die gegen die Diktatur und die Aggression Miloševićs und für Freiheit und Selbstbestimmung gekämpft haben, erachtet die Mehrzahl der Kroaten als das Händewaschen des Pilatus.

gemacht. Und da jetzt alle gleich schuldig sind, hat Europa auch seine schmutzige Wäsche rein gewaschen und sein unruhiges Gewissen beruhigt. Und während die kroatischen Politiker, mit dem Wunsch um jeden Preis in den Kreis Europas einbezogen zu werden, dem europäischen Diktat nachgeben und prompt die kroatischen Generäle an das Kriegstribunal in Den Haag ausliefern, offenbaren Umfragen, dass die Wählerschaft ein solches Vorgehen nicht gutheißt und dass sich immer mehr Kroaten gegen Europa und seine politischen und juristischen Erpressungen ausspricht. Ich muss sagen, dass mich solche Standpunkte der Leute, der jungen Menschen, Christen und Intellektuellen staunen lassen, da Kroatien die letzten fünfzig Jahre doch unter der Herrschaft des Kommunismus gestöhnt hat, und da es im letzten Jahrzehnt enorme Kriegsverwüstungen und Menschenverluste, die Missgeschicke der Transition, der Privatisierung und Globalisierung durchgemacht hat, und da auch heute ihre Bürger unter der Last von Wucherzinsen ausländischer Banken und der riesigen Auslands- und In-

landsverschuldung jeden Tag um ihre Renten und um ihre Arbeitsplätze bangen. Trotz des teilweisen Verständnisses für solche Standpunkte muss man dennoch betonen, dass Kroatien immer zu Europa gehört hat und gehört, was auch das erhaltene Avis von der EU bestätigt.

Es gibt die Weisheit der diesseitigen Weisen, die denken, dass das Heil im Menschen und nicht in Gott liegt. Deshalb sagt das biblische Buch der Weisheiten „Wehe denen, die in ihren eigenen Augen weise sind und sich selbst für klug halten“. Unser Volk sagt zu solchen nicht, dass sie weise sind sondern „Spekulant“. Daher müssen uns auch die Aussagen der heutigen Spekulanten in Sorge versetzen, die wollen, dass Gott aus der Verfassung Europas entfernt wird. Was können wir erwarten, wenn Gott aus Europa verbannt wird? Und was sollen wir dann in einem gottlosen Europa?

Als Delegat für die Auslandsseelsorge in Deutschland und als Angehöriger des kroatischen Volkes möchte ich Sie und mich selbst, und in Erwartung des bevorstehenden Pfingstfestes, mit dem Gebet von Papst Johannes Paul II. trösten, das er am 17. August 2002 bei der Segnung der Basilika zur Göttlichen Barmherzigkeit in Krakau in Polen ausgesprochen hat:

„Gott, gnädiger Vater, der du deine Liebe in deinem Sohn, Jesus Christus, offenbart hast, und die du über uns ausgegossen hast im Heiligen Geist, dem Tröster, heute vertrauen wir dir die Schicksale der Welt und jedes Menschen an. Beuge dich über uns Sünder, heile unsere Schwächen, besiege jegliches Übel, mach, dass alle Erdenbewohner deine Gnade spüren, um in dir, dem einzigen und dreieinigen Gott, immer die Quelle der Hoffnung zu finden.“

Ewiger Vater, durch das bittere Leiden und die Auferstehung deines Sohnes, erbarme dich unser und der ganzen Welt.“

Ich wünsche allen Friede und Heil
Ihr P. Josip Bebić, Delegat

Von: Diakon Hartmut von Ehr, Ausländerreferent im Bistum Speyer

Bistum im Entwicklungsprozess mit dem Motto „Aufbruch“

Liebe Leserinnen und Leser, mit Freude erhalte ich jeden Monat diese Ihre Zeitschrift, die sehr informativ und gut aufgemacht ist. In unserem Bistum Speyer, das ländlich geprägt ist, bin ich zuständig für die Abteilung „Seelsorge in Lebens- und Arbeitswelt“, zu der auch die Muttersprachlichen Gemeinden gehören.

Im Bistum 9 Gemeinden anderer Muttersprache

Davon haben wir als kleines Bistum

- zwei italienische Gemeinden mit zwei Priestern und einer Gemeindefereferentin in Ludwigshafen und Speyer,
- zwei kroatische Gemeinden mit zwei Priestern und einem Pastoralreferenten in Ludwigshafen und Speyer,
- zwei spanisch sprechende Gemeinden mit zwei Priestern in Ludwigshafen und Landau,
- zwei polnische Gemeinden mit zwei Priestern für Kaiserslautern und verschiedenen Orten in der Vorderpfalz,
- eine portugiesisch sprechende Gemeinde mit einem Pastoralreferenten in Kaiserslautern.

Unser Bistum hat außer Ludwigshafen kein eigentliches Zentrum und so sind die Priester gezwungen, die Gottesdienste an verschiedenen Orten abwechselnd zu halten. Damit verbringen die Seelsorger an den Wochenenden zum Teil mehr Zeit in ihrem Auto als vor Ort. Das ist natürlich sehr anstrengend und erleichtert die Arbeit keineswegs.

144 verschiedene Nationen im Bistum

Die 144 verschiedenen Nationen, die im Bistum Speyer leben, ergeben zusammen 37088 Menschen (Stand 07.01.2004), davon sind ca.

3500 Kroaten. Die beiden kroatischen Gemeinden bestehen seit 1966. Schon sehr früh, nämlich im August 1973, hatte der damalige Bischof von Speyer und der heutige Erzbischof von München-Freising, Kardinal Friedrich Wetter, eine „Ordnung der Ausländerseelsorge im Bistum Speyer“ in Kraft gesetzt. Mit dieser Ordnung wurde ein Rahmen vereinbart, der eine fruchtbare und segensreiche Arbeit gewährleistet.

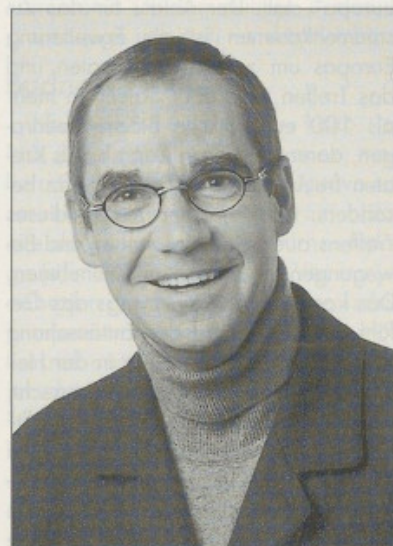
Schwerpunkte der Kroatenseelsorge, und da wird sie sich kaum von anderen Bistümern unterscheiden, ist neben den Casualien der wöchentliche Katecheseunterricht, Jugend- und Erwachsenenchor, Jugend- und Erwachsenenanzgruppe, Bibelabende und natürlich den Raum zu geben für Kommunikation im wahrsten Sinne des Wortes.

Schwerpunkte der Kroatenseelsorge, und da wird sie sich kaum von anderen Bistümern unterscheiden, ist neben den Casualien der wöchentliche Katecheseunterricht, Jugend- und Erwachsenenchor, Jugend- und Erwachsenenanzgruppe, Bibelabende und natürlich den Raum zu geben für Kommunikation im wahrsten Sinne des Wortes.

Besonders herausragend ist die Aktivität von Pfarrer Galic, der seit elf Jahr humanitäre Hilfe in verschiedene Orte Kroatiens, Bosniens und Herzegowina leistet. Insgesamt organisierte Pfarrer Galic 930 LKW-Ladungen (24 Tonnen pro LKW) Hilfsgüter zu verschiedenen Orten Kroatiens und Herzegowinas.

Empfänger und Verteiler dieser Hilfsgüter sind der jeweilige Orts Caritas-Verband.

Doch ohne die großzügige Unterstützung des Diözesancaritas-Verbandes wäre diese Hilfe nicht möglich.

Allein 1 Million Euro Transportkosten wurden vom Caritas-Verband Speyer getragen. Aber erst die freiwilligen Helfer aus den Gemeinden Speyer und Ludwigshafen konnten diese Unterstützung ermöglichen.

„Neue inhaltliche Festlegung der Arbeit“

Soweit der Überblick und der Ist-Stand heute. Seit diesem Jahr befindet sich unser Bistum in einem Entwicklungsprozess mit dem Motto „Aufbruch“, bei dem zunächst aus Kosten- aber auch aus pastoralen Gründen die Schwerpunkte der zukünftigen Arbeit in der Diözese bewertet werden. In verschiedenen Arbeitsgruppen werden ein Jahr lang die verschiedenen pastoralen Aufgaben betrachtet, und am Ende dieses Jahres 2004 soll dann eine neue inhaltliche Festlegung der Arbeit der katholischen Kirche im Bistum Speyer erfolgen. In wie weit dies die muttersprachlichen Gemeinden betreffen wird, läßt sich momentan noch nicht absehen. Sicher ist, dass die Arbeit dieser früher genannten „Missionen“ sich wandeln werden muß:

- Zunächst ist da der Priestermangel zu nennen. Werden die Nationen auch weiterhin genügend

Priester zur Verfügung stellen können, um das Seelsorgeangebot auf Dauer abdecken zu können? Priester z.B. aus Spanien oder Portugal werden so gut wie nicht mehr für die Pastoral an den Muttersprachlichen Gemeinden nach Deutschland gesandt.

- Zum Zweiten hat sich die Struktur der kroatischen Gemeinden gewandelt durch den Zuzug von Kriegsflüchtlingsen, die aber teilweise Deutschland wieder verlassen mußten.

- Die Gemeinden selbst sind der ständigen Veränderung unterworfen. Die Mitglieder werden ebenso wie in deutschen Gemeinden älter, und viele der sog. „Rentnergeneration“ sind aus vielen Gründen nicht mehr in der Lage, in ihr Herkunftsland zurückzukehren. Ist das Heimatland das Herkunftsland oder ist das Heimatland mitt-

lerweile Deutschland? Ist die Heimat dort, wo man geboren ist, oder dort, wo die Kinder und Kindeskinder, die Freunde und Bekannte wohnen?

Pastorale Herausforderungen an die Gemeinden

Das hat natürlich Auswirkungen auf die Pastoral. So gehören Krankenbesuche, und Krankenhausseelsorge mehr und mehr zu den Aufgaben der Seelsorger — stärker als

Erst im Rahmen der Diskussion um Integration wurde in der katholischen Kirche der Reichtum der muttersprachlichen Gemeinden entdeckt und wertgeschätzt. In einem geeinten Europa muß dieses Denken verstärkt und ausgebaut werden.

noch vor zehn Jahren. Und auch die Anzahl der Sterbebegleitungen und Versegnungen sowie letztlich die Beerdigungen vor Ort werden zu einem

Schwerpunkt der Seelsorge, was in unserem Bistum mit jeweils recht weiten Anreisen (siehe oben) verbunden ist. Diese Veränderungen sind pastorale Herausforderungen an die Gemeinden, denen sie sich werden stellen müssen.

Die EU-Erweiterung im Mai 2004 wird ebenso an den Gemeinden nicht spurlos vorbeigehen.

Und letztlich werden auch die knapper werdenden Geldmittel nicht außer Acht bleiben dürfen.

Die muttersprachlichen Gemeinden gehen keine leichten Zeiten entgegen, aber das gingen sie wohl noch nie. Sie waren immer schon Glaubenszentren in Deutschland, die sich gegen manche Vorurteile und Vorbehalte der Deutschen haben durchsetzen müssen. Erst im Rahmen der Diskussion um Integration wurde in der katholischen Kirche der Reichtum der muttersprachlichen Gemeinden entdeckt und wertgeschätzt. In einem geeinten Europa muß dieses Denken verstärkt und ausgebaut werden. ■

ZEITGEIST

„Heute sind wir alle Künstler!“

Ohne Event läuft heutzutage nichts, das wissen längst nicht nur erfolgreiche Marketingexperten und PR-Professionals. Kein Produkt und keine Marke lässt sich heute nur mit Hilfe traditioneller Verkaufsstrategien und herkömmlicher Werbemittel unter die Menschen bringen. Der zeitgenössische Konsument ist wählerisch geworden und sucht das Außergewöhnliche, das Besondere, das nicht Alltägliche, er braucht mehr, er braucht den besonderen Kick. Und dieser besteht darin, etwas zu erleben, woran er sich erinnert, wovon er auch später zehren kann. Daher ist die erfolgreiche Inszenierung von sogenannten Events eine hohe Kunst, sie erfordert viel Einfallsreichtum und Professionalität.

So reicht es beispielsweise in der Touristikbranche nicht mehr aus, schneeweiße Strände und gutes Essen zu bieten, erst das passende Ereignis, das Event, rundet das Paket ab, bringt den emotionalen Zusatznutzen und schafft auf diese Weise ein unvergessliches Erlebnis. So klingt z.B. ein Club-Urlaub inklusive Formel-1-Rennen äußerst attraktiv und

vielversprechend. Oder wie wäre es mit Christmas-Shopping in London? Selbst der ganz normale Einkauf am Samstag in der City kann zum Erlebnis werden, so versprechen jedenfalls die Damen und Herren an den Eingängen der Kaufhäuser und locken mit Prosecco, Gewinnspielen und manchmal gibt es eine komplette Show gratis zum Einkauf dazu. So macht Einkaufen richtig Spaß!

Sogar im guten alten Kino geht es schon lange nicht mehr nur um den Film. Abgesehen vom reichlichen (und teuren!) Snack- und Getränkeangebot macht eine Licht-Laser-Musik-Show den abendlichen Kinobesuch zu einem besonderen und unvergesslichen Erlebnis. Selbst Museen mit ihrem verstaubten Image öffnen sich im Wettstreit um Aufmerksamkeit und Attraktivität auf kreativ-originelle Weise dem breiten Publikum und ziehen mit buntfröhlichen Museumsnächten sogar die sonst so abstinente und kulturverdrossene Jugend an. So waren beispielsweise bei der fünften Nacht der Museen am 24. April in Frankfurt fast 40.000 Besucher auf den Beinen. Wie im Fieber hat dieses Mega-Event

Menschen jeglichen Alters erfasst, die ihre lang geplanten Museumsbesuche nachholten und in den ehrwürdigen alten Gebäuden das Ausgestellte mit aller Kraft aufsaugten. Verbunden durch ein Netz von Shuttle-Bussen, in dem sich jeder nach Lust und Planungsfreiheit bewegen und mitmachen konnte, war diese Nacht der Museen im Prinzip selbst ein einziges Kunstwerk und die Besucher waren in dieser Nacht selbst Aktionskünstler. Frei nach dem Motto: „Heute sind wir alle Künstler!“.

Nicht nur für das kulturelle Niveau der Mitbürger, auch für das Image der Stadt ist ein solches kulturelles Ereignis natürlich von großer Bedeutung. Eine Stadt, die was auf sich hält und die ihr blasses Gesicht auffrischen und damit Aufmerksamkeit von Besuchern und Investoren auf sich lenken möchte, die muss sich darum kümmern, in regelmäßigen Abständen Events stattfinden zu lassen. Ein Festival, ein Museumsuferfest ein Sportevent. Groß und außergewöhnlich müssen sie sein, die Festivals — bunt und vielversprechend die Werbeprospekte. Ob in der Industrie

Fortsetzung S. 16

Fortsetzung von S. 15

oder in der Kultur, dem Sport, den Medien, selbst in der Politik, ist die Eventisierung nicht zu übersehen.

Alles nur auf Spaß und Unterhaltungssucht ausgerichtet, alles nur Show und was noch schlimmer ist: alles nur Kommerz, werden die einen sagen. Da ist mit Sicherheit viel Wahres dran. Aber es gibt noch einen anderen wichtigen Aspekt des Events, der Inszenierung des besonderen Ereignisses. Es ist das Bedürfnis des Menschen, und heute mehr den je, etwas zu erleben, und die Betonung liegt auf leben; es ist der Wunsch, das Leben zu leben, auszubrechen aus dem alltäglichen Druck durch Mobilisierung, Technisierung und Rationalisierung, etwas zu erleben, was die Sinne anspricht, sowie die Hoffnung, dieses einzigartige Erleben auch in einer Gemeinschaft zu erfahren. Wer den erlebnishungrigen Zeitgenossen verstehen will, der muss auch den enormen einseitigen Druck sehen, dem dieser nicht nur im Beruf sondern in praktisch allen Bereichen des Lebens ausgesetzt ist.

Auch die Kirchen haben dieses verstanden und so wurde das letzte römische Giga-Event, der XV. Weltjugendtag, als voller Erfolg verbucht und als zeitgemäß und brillant inszeniert gebührt. Auf internationaler Ebene steht auch schon das nächste Giga-Event vor der Tür: der Weltjugendtag im Sommer 2005 in Köln. Die Idee stammt von Papst Johannes Paul II., der nach dem erfolgreichen internationalen Jungendtreffen in Rom seit 1986 zum Weltjugendtag einlädt.

Ein nicht so großes, aber dafür nicht weniger besonderes Event war auch das diesjährige 32. Treffen der kroatischen Jugend in der Stadthalle Offenbach, an dem 1000 Jugendliche aus den katholischen Gemeinden in Deutschland teilnahmen. Gemeinsam wurde gebetet, gesungen und die Jugendlichen gestalteten ihr Programm selbst in verschiedenen künstlerisch inszenierten Darstellungen und Vorführungen. Und natürlich wurde gefeiert — und das mit Leib und Seele! Es war ein besonderes, ein unvergessliches Fest.

Antonia Tomljanović-Brkić

FRANKFURT

Susret zborovođa i orguljaša

Susret zborovođa i orguljaša iz Hrvatskih katoličkih misija u Njemačkoj s delegatom za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josipom Bebićem održan je u ponedjeljak 26. travnja u prostorijama Hrvatskoga dušobrižničkog ureda u Frankfurtu.

Na susretu, koji je započeo uvodnom riječju delegata o. Bebića, okupilo se dvadeset sudionika iz cijele Njemačke. Delegat je istaknuo važnost glazbenog djelovanja u hrvatskim katoličkim zajednicama te potaknuo sve na još kvalitetnije i zauzetije zajedničko djelovanje na tome, kako je kazao, važnome području.

Na susretu je bilo govora o mogućnosti djelovanja i suradnje, poglavito glede smotre zborova odraslih i zborova djece i mladih, koje se održavaju u Njemačkoj već šest godina; poboljšanja glazbenog djelovanja po regijama; mogućnosti ostvarenja kulturno-glazbene večeri mladih po regijama; osnivanja an-

sambala po misijama; mogućnosti organiziranja glazbenog festivala djece i mladih po regijama te na saveznom planu; biranja u sklopu smotre folklor narodne nošnje uz odgovarajuću glazbenu pratnju, a dogovoreno je i ostvarenje godišnjeg seminara za glazbenike. Na susretu je osnovano i Glazbeno-pastoralno vijeće čijim je koordinatorom postao mo. Ivan Žan, pastoralni suradnik iz HKM Mannheim, a zamjenikom fra Branko Brnas, voditelj HKM Düsseldorf. Članovi vijeća su: s. Nikolina Bilić (München), Mirko Kapetanović (Rosenheim), s. Nevenka Tadić (Stuttgart), Ana Madunić (Ludwigsburg), s. Pavlimira Šimunović (Frankfurt), s. Auksilija Milić (Wiesbaden), fra Branko Brnas (Düsseldorf), Marko Peulić (Wuppertal), s. Kleofina Lekić (Hannover), s. Leopoldina Glasnović (Hannover), Dominik Spajić (Pforzheim) i mo. Ivan Žan (Mannheim).

Tekst i snimka: A.P.

ZAGREB

Sjednica Vijeća za hrvatsku inozemnu pastvu

Redovita sjednica Vijeća Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine za hrvatsku inozemnu pastvu održana je u srijedu 14. i četvrtak 15. travnja u Tajništvu Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu pod predsjedanjem predsjednika Vijeća, dubrovačkog biskupa mons. dr. Želimir Puljića i ravnatelja dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu mr. Pere-Ivana Grgića. Okupljeni delegati za hrvatsku pastvu u pojedinim zemljama u svijetu izvijestili su o stanju u misijama i pastoralu na njihovu području, a između ostalog dani su prijedlozi za nacrt hrvatskoga dušobrižništva u inozemstvu. Među delegatima sjednici je pribivao i delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josip Bebić. Na sjednici je također bilo riječi o nedostatku svećenika, pastoralnom radu s obiteljima i mladima te o promicanju duhovnih zvanja.

■

SINDELFINGEN Bogata priprava za Uskrs

Više od 700 Hrvata katolika, uz Nijemce i vjernike drugih narodnosti, svjedočili su svoju vjeru u raspetoga Krista u pobožnosti križnoga puta ulicama Sindelfingena na Veliki petak 9. travnja. Pobožnost je predvodio voditelj Hrvatske katoličke misije Sindelfingen fra Marinko Vukman. S hrvatskim obilježjima vjernici su u sat i pol vremena procesije sindelfingenskim ulicama, na hrvatskom i njemačkom jeziku, kroz četrnaest postaja svjedočili svoju vjeru. Na križnom putu pojedinci nekršćanskih zajednica u znak poštovanja dočekivali su i pozdravljali sudionike procesije. U pobožnosti križnoga puta molili su za mir na Bliskom istoku, Iraku i drugim kriznim žarištima diljem svijeta. U svojim molitvama prisjetili su se nevinih žrtava i Golgote koju je prolazio hrvatski narod, moleći za invalide Domovinskog rata.

Na početku križnog puta o. Vukman je pozvao nazočne da im Krist bude uzorom, jer je iz svoje ljubavi prema čovjeku uzeo križ i predao se u smrt za otkupljenje njegovih grijeha. Spomenuo je i teški križ koji nosi hrvatski narod kako zbog teških socijalnih prilika, ali i zbog nedavnih haških optužnica. Nakon križnog puta obredi su nastavljeni u crkvi Presvetaoga Trojstva gdje je o značenju križa govorio o. dr. Ante Akrap. Područni mediji s velikom pozornošću pratili su hrvatski križni put, ističući ga kao uzor

čuvanja nacionalnog i vjerničkog identiteta te otvorenost prema suvremenim tokovima života. Uskrsu je u Misiji prethodila biblijska duhovna priprava. Kroz nekoliko večeri o. Ivan Mihalinec, voditelj susjedne Hrvatske misije u Nagoldu, uz voditelja o. Vukmana i pastoralne suradnice s. Rozariju Čurić, s. Bogoljubu Jurić i s. Emanuerlu Škarica obradio je biblijske starozavjetne i novozavjetne likove i njihovu otvorenost prema Bogu.

U bogatom sadržaju duhovnih događaja u Misiji priređen je na V. korizmu nedjelju koncert duhovne glazbe kantautora Luke Balvana. Za vrijeme mise predvodio je liturgijsko pjevanje, te prije i poslije mise održao kraći koncert. Te nedjelje i dan ranije mnoštvo vjernika pristupilo je sakra-

mentu pokore. Na biskupijskom susretu mladih na Cvjetnicu u Rottenburgu prepoznatljiv je bio nastup zbora mladih iz HKM Sindelfingen koji vodi Kristina Ljubičić. U sklopu skorog Svjetskog susreta mladih u Kölnu pjevanjem na hrvatskom jeziku svjedočili su svoj hrvatski katolički identitet, te izvođenjem pjesama na njemačkom i engleskom jeziku i svoju pripadnost Katoličkoj Crkvi i otvorenost pozitivnim vrednotama i cijelome svijetu. U korizmenom duhovnom programu priređen je i seminar za ženidbu od 11. do 14. ožujka. Kroz pet večeri tridesetak mladih pripremalo se za sakrament braka. Početkom ožujka u biskupijskoj kući u Schrambergu u duhovnoj obnovi sudjelovali su ministri HKM Sindelfingen. Č

KOBLENZ Proslavljen Uskrs uz više krštenja

Love je godine svetkovina Isusova Uskrsnuća u Hrvatskoj katoličkoj misiji Koblenz proslavljena na najdostojanstveniji način. Na sam Uskrs svečano misno slavlje predvodio je tamošnji dugogodišnji župnik mons. Alojzije Petrović, a posebno lijepo je bilo vidjeti obitelj Đine i Bože Serdarić koji su krstili svoje blizanciće — Ivanu i Paulu. Ta mlada obitelj ima još dvoje djece — Ivana i Antu. Mlađoj obitelji Mande i Dragana Mršića mala Mirna je drugo dijete u njihovom sretnom braku. Još imaju sinčića Dominika. Sakrament krštenja podijelio je također župnik Petrović. Valja također istaknuti kako su vjernici u uskrsno vrijeme skupili 1500 eura, koje je župnik predao potrebnima.

Tekst i snimka: Jakov Vranković

AACHEN Održana duhovna obnova

U okviru korizmene pripreme i traženja što boljeg puta prema najvećem kršćanskom blagdanu Kristova uskrsnuća, HKM Aachen je organizirala trodnevnu duhovnu obnovu. Priprava je započela večernjom misom na blagdan sv. Josipa, 19. ožujka, a završila je pučkom misom na četvrtu

pa, uzora — čovjeka od djela, a ne kičene riječi, na oživljavanje obiteljskih vrednota usred modernoga „humanitarnog“ obezvrjeđivanja obiteljske zajednice, poziv je pravim vrednotama koje su u Europi stubokom poljuljane. Josip je zaštitnik Europe i nekih europskih kršćanskih država.

Misno slavlje predvodio je fra Franjo Troglić u zajedništvu s fra Vjekoslavom Matićem te uz asistenciju đakona Sunara i Valjana

korizmenu nedjelju, 21. ožujka. Voditelj duhovne obnove bio je stalni đakon iz HKM Giessen Mato Valjan.

U homiliji na blagdan sv. Josipa voditelj trodnevne obnove orisao je lik sv. Josipa, velikog lika povijesti spasenja, premda nijedna njegova riječ nije ostala zapisana u Svetom pismu. Josip iz Nazareta je je poput Marije dobio posebnu Božju objavu. I on preuzima svoju ulogu u Božjem planu, i on daje svoj „Fiat“ — „neka bude Tvoja volja“.

U vremenu gubitka temeljnih kršćanskih vrednota pozivanje Josi-

On je isto tako i zaštitnik putnika i radnika, bezdomnika, izbjeglica i prognanika, i u tom smislu posebice i prve generacije naših „gastarbeiterra“, koja je davno ovdje dosla u najtežim uvjetima radila i živjela, onih koji su život ili zdravlje ovdje u tuđini ostavili, živeći teško, a pošteno. Josip je umro kako umire i prva naša generacija, tiho, prije nego se nešto od velikih obećanja ispunilo. Ni jedno Isusovo čudo Josip nije doživio. Josip iz Nazareta, to je prijatelj svih onih žena i muškaraca koji umiru i koji najčešće nisu doživjeli velika ispu-

njenja. Josip je prijatelj sviju, koji vjeruju, a ne očajavaju, prijatelj sviju koji siju, kako bi drugi mogli žeti. Na Josipa iz Nazareta Bog je mogao računati, a da se nije preračunao — istaknuo je đakon Valjan.

Nakon mise istog dana vjernici su pozvani u obližnju dvoranu na predavanje đakona Valjana o temi „Zašto vjerujem, odnosno zašto sam kršćanin?“ Predavač je pred vrlo pozornih pedesetak slušatelja ponajprije iznio pet općih razloga vjerovanja koji mogu vrijediti skoro za sve religije, da bi nakon toga podastao deset razloga koji su isključivo vezani na osobu i djelo Isusa Krista. Ti su se razlozi svodili na opću tvrdnju: Kršćanin sam jer s Isusom Kristom punije živim i zahvaćen njegovim uskrsnućem ispunjen umirem. Pritom je ukazano na sudbinsku povezanost Isusova života, smrti i uskrsnuća sa sudbinom njegovih sljedbenika. „Jer ja živim, i vi ćete živjeti.“ Nakon predavanja razvila se bogata, konstruktivna i zanimljiva diskusija.

Na drugi dan obnove, u subotu, 20. ožujka organizirano je hodočašće iz Aachena u Belgiju, u Marijansko svetište Moresnet za tridesetak krizmanika i roditelje. Vrhunac duhovne obnove bilo je misno slavlje u nedjelju 21. ožujka u crkvi sv. Petra. Koncelebrirali su župnik fra Franjo Troglić i fra Vjekoslav Matić, duhovnik matičnog samostana sestara sv. Elizabete u Aachenu. Asistirala su i dvojica đakona, domaći Josip Sunara i gost iz Giessena Mato Valjan.

Josip Sunara

EHINGEN

Primjer drugim obiteljima

Obitelj Marice (r. Zadro) i Ivica Pokrivka iz Ehingena kod Ulma, jedna je od rijetkih hrvatskih obitelji u Njemačkoj koji se mogu pohvaliti s osmero djece. Marica je rođena u mjestu Dobroša kod Prozora, a Ivica u Podgoraču kod Našica. Vjenčali su se 29. rujna 1989. godine u crkvi sv. Mihaela u Ehingenu, u kojoj se Hrvati katolici svake nedjelje u 11.30 sati okupljaju na misna slavlja. Posebno su ponosni na svoju djecu: Sabrinu (13), Kristijana (12), Stjepana (8), Mihaela (7) Marinu (5), Jana (2), Ivona (2) i Tima-Sebastijana (2,5 meseci), koji se ovih dana treba krstiti.

Dosad su živjeli u stanu, a posljednjih mjeseci su se preselili u lijepo uređnu obiteljsku kuću, koju uređuju uglavnom sami uz pomoć rodbine i prijatelja. I Marica i Ivica potječu iz brojnijih obitelji. „Djeca su nam dar koji rado i sa zahvalnošću od Boga primamo. Ona su naše najveće bogatstvo“, ističu ponosni roditelji, koji su u mnogočemu primer obiteljima u tom njemačkom gradu. „Svoju vjeru nastojimo praktično živjeti. Vjera nam je u životu puno značila i znači. Ona nam je na prvom mjestu. Ono što smo primili od svojih roditelja sa zahvalnošću prenosimo na našu djecu i zbog toga smo sretni i ponosni“, ističu Marica i Ivica, te poručuju svima onima koji se odlučuju za brak neka se ne boje života i djece te kako je poseno važno da supruzi neprestano ulažu u svoj kvalitetan odnos, te kako nakon toga više djece nikada neće biti problem.

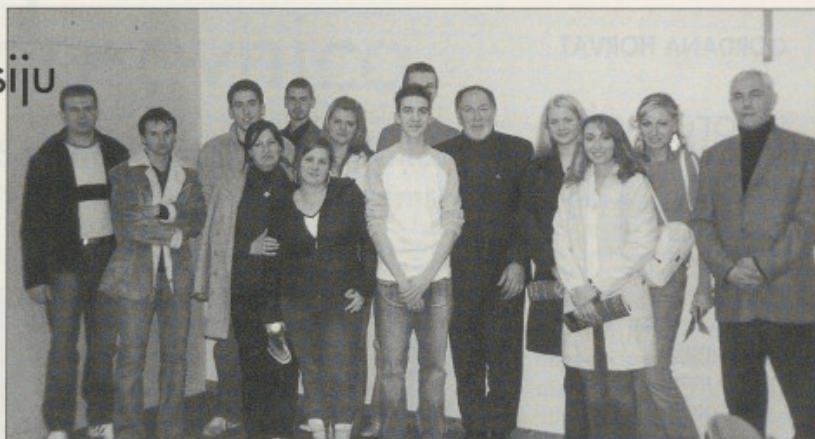
Tekst i snimka: A. P.

KEMPTEN

Delegat pohodio misiju

Delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josip Bebić je u subotu 20. ožujka pohodio Hrvatsku katoličku misiju Kempten. Uvečer se toga dana susreo s mladima koji rado sudjeluju na misijskim mjesečnim tribinama te je održao predavanje o temi okultizam. Mladi su sa zanimanjem pratili izlaganje, a sudjelovali su i u živoj diskusiji. Dan kasnije, u nedjelju 21. ožujka delegat o. Bebić i voditelj misije o. Mile Gugić u crkvi sv. Ivana Krstitelja u Kempenu ispovjedali su vjernike. Nakon ispovijedi slijedilo je svečano koncelebrirano misno slavlje, koje je predvodio i nadahnuto propovijedao delegat o. Bebić. Za vrijeme mise voditelj misije o. Gugić je krstio drugo dijete mlade obitelji Babić — Luku Fabijana.

Delegat sa župnikom o. Gugićem, past. suradnikom M. Zovko i skupinom mladih u misiji

U Kemptenu u crkvi sv. Ante u poslijepodnevnom satima se također okupio veliki broj mladih i starijih vjernika, kako bi imali uskrnu ispovijed i sudjelovali u svečanoj misi. Nakon tri sata provedena u crkvi, unatoč kišovitoj i prohladnoj večeri, sus-

ret delegata o. Bebića s vjernicima se nastavio. Prvi pohod delegata o. Bebića HKM Kempten bio je lijepo duhovno osvježenje. Uz riječi lijepih dojmova i zahvalnih riječi voditelja misije o. Gugića završen je taj ugodan susret. **M.Z.**

STUTTGART Tri hrvatska jezika i tri pisma

U srijedu 21. travnja, u predvorju Württemberske državne knjižnice (Konrad-Adenauer-Strasse 8) u Stuttgartu otvorena je izložba „Tri pisma — tri jezika, hrvatski pisani spomenici i tiskana izdanja kroz stoljeća“, u or-

ganizaciji Württemberskog bibliotekarskog društva i Generalnog konzulata Republike Hrvatske u Stuttgartu. Pozdravnu riječ na otvorenju izložbe uputio je i predsjednik Republike Hrvatske Stjepan Mesić, a uvod u samu izložbu

dao je ravnatelj Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu dr. Josip Stipanov. Izložba je projekt Ministarstva kulture Republike Hrvatske, a dosad je u inozemstvu bila postavljena u Bruxellesu i Berlinu. Ostaje otvorena do 12. lipnja, a može se pogledati od ponedjeljka do petka od 8.00 do 20.00 sati i subotom od 9.00 do 13.00 sati.

OBAVIJESTI

Crkva Hrvatskih mučenika na Udbini

U planu je gradnja crkve Hrvatskih mučenika u Udbini, u Gospićko-senjskoj biskupiji. Crkva se gradi na čast onima koji su u prošlosti znali založiti svoje živote za svoju braću te tako pokazali živi primjer vjere i domoljublja. Crkva i centar gradit će se sredstvima Hrvatske države, Hrvatske biskupske konferencije te donacijama skupina i pojedinaca iz domovine i inozemstva. Otvoren je i žiro račun kod Gospićko-senjske biskupije, koja u ime Glavnog odbora vodi poslove izgradnje. Svi zainteresirani svoje doprinose mogu uplatiti na: Gospićko-senjska biskupija, kod Erste&Steiermärkische Bank Gospić; kunski žiro-račin br. 2402006-1400 400362 (za crkvu Hrvatskih mučenika); devizni račun br. 70300000-98608623 (za crkvu Hrvatskih mučenika).

Ljetna škola hrvatskoga jezika na Oboljanu

Međunarodna škola hrvatskoga jezika za djecu i mlade održava se od 26. lipnja do 7. kolovoza na Oboljanu, Otoku mladeži kod Šibenika.

Daljnje obavijesti: www.eklata.com; e-mail: eklata@yahoo.com; Eklata d.o.o., Osječka 11, 21000 Split; tel. 00385 21 54 42 32; fax: 00385 21 54 37 66.

Raspored hodočašća iz Hrvatskih katoličkih misija iz Zapadne Europe u Lurd

Raspored zajedničkih obreda

20. svibnja:

17,00 sati — Misa u bazilici sv. Bernardice
21,00 sati — Procesija sa svjećama;

21. svibnja:

6,45 sati — Misa pred špiljom ukazanja
10,45 sati — Križni put
14,00 sati — Ispovijed i sat klanjanja u bazilici Pija X.
21,00 sati — Procesija sa svjećama

22. svibnja:

8,30 sati — Misa u bazilici sv. Krunice
11,00 sati — Film o Lurdu

Mole se svećenici da budu na raspolaganje za sv. ispovijed!

Novi dom za starije i nemoćne osobe

Dom za starije i nemoćne osobe „Kuća sv. Franje“ — smješten je u zelenoj oazi samostanskog parka u Odri kod Zagreba.

Za daljnje obavijesti: tel. 00385 1 6 26 93 00; Fax. 00385 1 6 26 93 09; 10020 Odra; www.kuca-sv-franje.hr; e-mail: info@kuca-sv-franje.hr

GORDANA HORVAT

More moje

Daljino moja
nepoznanico moja
željo moja
mirisu moj
dodiru moj
pjesmo moja
ptico moja
vjetre moj
valu moj
more moje
beskonačnosti moja
zagrljaju moj
šutnjo moja

Molitva

Danas s kišom drugujem
i s vjetrom putujem.
Hladnoća me umara i ja
vjetar molim:
ponesi me sa sobom,
do otoka toplog,
do mora beskrajnog i širokog.
Ostavi me na kamenu vrelom,
da budem druga
suncu, moru i galebu.

Kad god zalutam,
molim Te,
traži me,
ne ostavljaj me u mojim lutanjima.
Jer Ti jedini znaš put do mene.
Jer Ti jedini znaš smiriti tu
lutalicu u meni.

Odluka

Danas je dan odluke,
svoju sreću želim podijeliti
s nesretnima,
sve krivce osloboditi krivnje
i živjeti mirno uz njih.
Danas i svaki budući dan
želim dijeliti ljubav
svima koji je imaju
i svima koji za njom vape.
Hvala Ti, Bože, za tu ljubav u meni.

Bože, prijatelju,
stavio si me na put kojim teško kročim
i ne vidim mu kraja.
Tvoj put je širok, ravan i bijel,
a ja sam uvijek spremna za neke
prečace uske,
blatne i mračne.
Koje sreće da Ti postojiš i
primaš me uvijek ispočetka na svoj
široki, ravni, bijeli put.

Kad bih mogla ostati,
ostala bih na morskome kamenu,
morem zalijevana,
suncem grijana,
vjetrom milovana,
mirisnim travana namirisana
i pjesmom ptica uspavana.
Kad bih mogla ostati,
ostala bih uz Tebe,
ostala bih uz vas.

Snimio: A. Polegubić

Bože,
Ti jedini Prijatelju moj,
danas prisustvuješ mom padu.
Pala sam po tko zna koji put.
Opet dižem svoj glas Tebi.
Molim za razum,
molim za povratak.
Molim za san,
da mogu snivati.
Molim za mir,
da mogu oprastati.
Molim za ljubav,
da mogu ljubiti,
kako bih mogla živjeti.

Tražila sam Te noćas
u osmjehu prisutnih.

Tražila sam Te noćas
u bezbroj pruženih ruku.

Tražila sam te noćas
u očima znanih i neznanih.

Mjesto pored mene ostalo je prazno.
Ne osjetih bol, već sreću,
jer Te pronadoh u srcu svom.

Čekam Tvoj dolazak.
Umorna sam od
osluškivanja.
Umorna od gledanja.
Hodam taj put u sebi
od Tebe do sebe stoti put.

Umorna sam
od misli,
umorna sam od disanja.
Nikada neću biti
umorna od čekanja.

Sunce jesenje

Uživam u listopadskom suncu,
a topli vjetar puni mi udisaje
mirisom mora.

Mir!

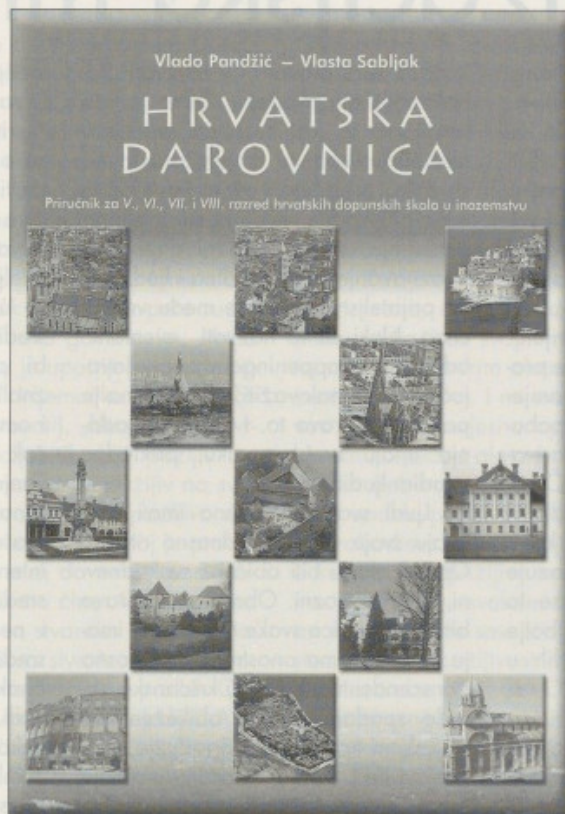
Tišina podnevnog sata.
U meni se smirile sve kiše i sve bure.
Duša plovi suncanom obalom,
oslobođena svih nemira i sumnja.
Duša ozdravljena, ojačana
sprema se na put.

Hrvatska darovnica

Vlado Pandžić — Vlasta Sabljak: „Hrvatska darovnica“, (priručnik za V., VI., VII. i VIII. razred hrvatskih dopunskih škola u inozemstvu), drugo izdanje, Alka script, Zagreb, 2002., str. 303.

Priručnik za V., VI., VII. i VIII. razred hrvatskih dopunskih škola u inozemstvu pod naslovom „Hrvatska darovnica“, autora Vlade Pandžića i Vlaste Sabljak, objelodanjen je u drugomu, promijenjenom izdanju, u nakladi zagrebačke izdavačke kuće „Alka script“. Riječ je o udžbeniku kojim je obuhvaćena nacionalna skupina predmeta, to jest hrvatski jezik i kultura, književnost, povijest, zemljopis, te likovna i glazbena baština.

Opsežna knjižna građa, koja obuhvaća vremensko razdoblje od dolaska Hrvata na Jadransko more u 7. stoljeću, pa do kraja 20. stoljeća — kada je uspostavljena neovisna hrvatska država — sažeta je na 303 stranice te knjige. Metodika razdjela hrvatskoga jezika i kulture, kroz prošlost i sadašnjost, urađena je (prema uzrastu učenika) u četiri dijela. Prva su tri dijela sastavljena od 24, a četvrti od 25 tematskih cjelina. Osnova svake teme su tekstovi hrvatskih književnika, klasika, ali i suvremenika, a osobit naglasak stavljen je na vizualnu sastojnicu priručnika, koji obiluje fotografijama i reprodukcijama djela istaknutih hrvatskih umjetnika. Gotovo sve najznačajnije hrvatske građevine, povijesni i sakralni spomenici i istaknute osobe tu su našle svoje mjesto. Svaka je nastavna cjelina praćena pitanjima za ponavljanje i vježbanje te pomoći u analizi pročitanih tekstova, a crvene i plave margine (kao dojmljiv — podsjetnik na hrvatsku trobojnicu) ispunjene su dodatnim tumačenjima i podacima koje je važno upamtiti. Ujedinjavanjem četiri razreda u jednoj knjizi, velikim formatom i luksuznom opremom, „Hrvatska darovnica“ postaje i puno više od uobičajenih školskih udžbenika i priručnika — pretvara se u monografiju o Hrvatskoj, u „malu hrvatsku enciklopediju“,

knjigu koju će svatko s radošću čuvati i nakon završenog školovanja. Knjiga je bogato ilustrirana — sadrži više od tri stotine fotografija, odabrane kartografske prikaze i notne zapise rado izvođenih kompozicija hrvatske glazbene baštine.

Vlado Pandžić i Vlasta Sabljak trudili su se pregledno složiti dokumentarnost riječi i slike, kako bi naši učenici koji pohađaju hrvatsku izvan-domovinsku nastavu i odrastaju u četrdesetak različitih multikulturnih zemalja svijeta, na što jednostavniji način stekli uvid u bogatu kulturu, jezik i regionalnu raznolikost zemlje svojih djedova ili očeva. Priručnik „Hrvatska darovnica“ slojevita je slika Hrvatske koju učitelji u hrvatskim dopunskim školama mogu metodički vrlo lako prilagođavati nastavnom procesu, ovisno o razinama interesa i znanja naših učenika u inozemstvu, a što im bez velikih poteškoća sugerira i sama grafička oprema knjige.

Naime, na rubovima svake stranice istaknuta su bitna imena i pojmovi, te manje poznate riječi, a u posebnim kvadratima različitih boja ispisani su naslovi antologijskih književnih djela, kao i kratke gramatičke jedinice, značajni povijesni događaji i likovi, zanimljivi književni tekstovi ili povijesni tekstovi hrvatskih darovnica i natuknice o živopisnim kulturno-povijesnim znamenitostima zemlje Hrvatske.

Ukratko, učitelji i profesori hrvatske izvan-domovinske nastave naći će u priručniku za V., VI., VII. i VIII. razred hrvatskih dopunskih škola, odnosno pod naslovom „Hrvatska darovnica“ Vlade Pandžića i Vlaste Sabljak, obilje reprezentativnih uzoraka nacionalne kulture koji će im omogućiti da djeci hrvatskih iseljenika iz prve, druge pa i iz treće generacije, približe zemlju podrijetla njihovih djedova i očeva: Republiku Hrvatsku.

V.K./V.Ž.

Daljnje obavijesti: Alka script d.o.o., Nehajska 44, HR-10000 Zagreb; tel. 00385 1 3 01 35 30; fax. 00385 1 3 66 43 14; internet adresa: www.alkascript.com; e-mail: alka.script@zg.htnet.hr

PREPORUČUJEMO

„Matica“ — mjesečna revija Hrvatske matice iseljenika

Narudžbe i pretplate:

Trg Stjepana Radića 3, p.p. 241, HR-10002 Zagreb;
tel. 00385 1 6 11 51 16;
fax. 00385 1 6 11 09 33;
E-mail: matice@matice.hr

Svjetski susret mladeži prilika je da mlade Hrvatice i Hrvati, ponajprije iz Njemačke, ali i iz domovine i drugih krajeva svijeta, budu aktivan, značajan i ravnopravan partner svojim vršnjacima iz drugih naroda i zemalja. Tu će ih spojiti i ujediniti vjera, molitva, susreti, obredi. Tu će moći doživjeti radost i blagoslov jednog svijeta, Katoličke Crkve i vjere u Boga Isusa Krista, koji je svojim životom, smrću i uskrsnućem svjedočio za jedan (globalni) svijet ljubavi, mira, prijateljstva. Mladi Hrvati dolaze u Köln iz svih krajeva svijeta da se poklone upravo tom Isusu Kristu, svome prijatelju i osloboditelju.

Globalizacijska mladež

Mladež je u svojoj biti otvorena, pokretljiva, povodljiva. Mladost promatra svijet radoznalošću i otvorenim očima. Biti mlad znači ići do granice, pa i preko granice. Mladost pripada cijelom svijetu. Zato je mladež, na svoj način, uvijek bila globalizacijska. Nisu je naime zanimala samo zbivanja u vlastitom dvorištu nego u cijelom svijetu. Mnogi mladi ljudi su željeli i žele promijeniti svijet. Ta čežnja za promjenama u svijetu dovela je do pobuna i prevrata te pokušaja ostvarivanja novih ideoloških projekata. Često su to i ostali samo pokušaji, dok su neki projekti donijeli nesreće i katastrofe. I današnja mladež pokazuje svoju pobunjeničku čud, iako se to mnogima činilo nadidenim. Najbolje to pokazuje angažiranje mladih u pokretu „attac“, u „Greenpeace“ i nekim drugim akcijama.

Današnji svijet mnogi s pravom nazivaju globalizacijskim, jednim svijetom. S obzirom na pokretljivost mladih ljudi našega vremena, današnja

mladež se s pravom može zvati globalizacijskom mladeži. Crkva je kao katolička, to jest sveopća, odnosno globalizacijska, tu činjenicu odavno shvatila priređujući svjetske susrete mladih. Mladim ljudima su potrebna putovanja, susreti, snažni doživljaji, upoznavanje novih sredina i ljudi, nova prijateljstva, napose među vršnjacima. Neki će to nazvati „eventom“ odnosno, „happeningom“, pokušavajući sve to omalovažiti, ali mladima je potrebno upravo to. I takva događanja imaju svoju poruku, prikladnu mladim ljudima.

Ljudi svakog vremena imali su i imaju svoje obrede, odnosno rituale. Obredi mogu biti obični i svakodnevni, ali i religiozni. Obredi su zapravo bitna sastavnica svake religije, jer imaju odnos prema onostranom odnosno transcendentnom. Među kršćanske obrede spadaju obredi obilježeni kršćanskom tradicijom (bogoslužja, blagoslovi itd.). Zato je sadašnje nošenje križa Svjetskog dana mladeži jedan od znakovitih obreda. Križ, naime, po-

kreće, a mladi ljudi, noseći taj križ, mole za pomirenje u sebi i u svijetu.

Hrvatska iseljenička mladež može se osobito smatrati globalizacijskom, multikulturalnom. Naši mladi iseljenici žive u različitim sredinama, ali zadržavaju vezu i s domovinom svojih roditelja. Dosad se mislilo da ti mladi žive u procijepu između svoje životne sredine i sredine svoga podrijetla. Slabi poznavatelji iseljeničke mladeži znali su često tu istu mladež ignorirati i omalovažati, nazivajući je ponekad čak i izdajničkom zbog slaba poznavanja jezika i navodne nezainteresiranosti za stanje u (pra)domovini. Naša iseljenička mladež živi međutim intenzivnim životom u svojoj životnoj sredini komunicirajući posve normalno i neopterećeno sa svojom životnom sredinom, govoreći više jezika, i živeći onako kako žive svi suvremeni mladi ljudi. Zanimljivo je primjerice vidjeti kako hrvatski mladi u preokooceanskim zemljama, a sad već i u europskim, izvrsno pjevaju i plešu hrvatske tradicionalne pjesme i plesove, pohađajući ►

Molitva za pripravu Svjetskoga susreta mladih

*Gospodine Isuse Kriste,
Otkupitelju svijeta, ti si postao čovjekom,
da nama daruješ život u punini.
Ti ostaješ u svojoj Crkvi s nama do konca vremena.
Tada će se ispuniti tvoje kraljevstvo:
novo nebo i nova zemlja puni ljubavi,
pravde i mira.
Tomu se nadamo, na tomu gradimo,
za to ti zahvaljujemo.*

*Molimo te:
Blagoslovi mlade cijeloga svijeta.
Pokaži se onima koji te traže.
Pokreni one koji ne vjeruju u tebe,
I ojačaj vjeru onih koji te priznaju.
Daj da oni poput mudraca s Istoka
uvijek kreću na put prema tebi.*

*Učini ih graditeljima nove civilizacije ljubavi
i svjedocima i svjedokinjama nade za svijet.*

*Budi po njima blizak svima
Koji trpe glad, rat i nasilje.*

*Ispuni svojim Svetim Duhom sve koji sudjeluju
u pripravi za Svjetski susret mladih 2005.
Daj da se snagom svoje vjere i ljubavi
stave u službu tvoga kraljevstva
te svoje sestre i braću iz cijelog svijeta
prime otvorenim srcem.*

*Ti si nam dao Mariju za majku.
Neka po njezinu zagovoru Svjetski susret mladih
postane svetkovina vjere.
Daruj ovih dana svojoj Crkvi novu snagu,
da vjerodostojno svjedoči za te u svijetu.*

*Za to te, Gospodine i Bože naš, molimo,
Tebe, koji s Ocem i Duhom Svetim
Živiš i vladaš u sve vijeke vjekova.
Amen.*

S njemačkoga: T. G.

Andeo pažljivosti

Svi trebamo u našoj svakidašnjoj nepažnji i nesvjesnosti anđela pažljivosti, koji nas uvijek iznova potiče, da se probudimo od spavanja i budemo pažljivi, da budemo u trenutku, da pažljivo ophodimo s onim što upravo radimo.

Andeo pažljivosti srodan je anđelu sporosti. Danas je pažljivost obilježena riječ duhovnih pisaca. Budistički monah iz Vijetnama Thich Nhat Hanh uvijek govori o pažljivosti, o umjetnosti kako živjeti pažljivo. Po njegovu mišljenju čitava mudrost budizma sastoji se u tome, da u svakom pojedinačnom obavljanju teče energija pažljivosti. Već kao mlad monah učio je kako je u svakidašnjici sve povezano pažnjom. Cijela njegova askeza i njegov svakidašnji trening sastoje se u tome da u svemu bude pažljiv, dok diše, dok hoda, dok pere suđe, dok pere ruke. Uz svako pranje ruku govorio je: „Voda teče preko mojih ruku. Brižljivo ću je upotrijebiti kako bih sačuvao naš dragocjeni planet.“ Njemačka riječ „Achtsamkeit“ dolazi od „achten“ (poštovati), „beachten“ (osvrnati se), „hochachten“ (visoko cijeniti), biti pažljiv za nešto. To je povezano s buđenjem. Tko je pažljiv na svoj dah, tko pažljivo ravna svojim koracima, tko pažljivo uzima u ruku žlicu, tko je sav u onome što radi, taj je probuđen. Buda znači probuđeni. On misli da mnogi samo životare u spavanju. Ne primjećuju što čine. Od života su napravili iluziju. Nisu u doticaju sa stvarnim životom. Pažljivost nas želi dovesti u kontakt sa stvarima, s ljudima. Jedan zen-monah bio je pitan o meditacijskoj praksi. Odgovorio je: „Ako jedem, jedem. Ako sjedim, sjedim. Ako stojim, stojim. Ako idem, idem.“ Pitalac je mislio: „To ništa nije osobito. To činimo svi mi.“ Tada je monah rekao: „Ne, ako sjediš već stojiš. Ako stojiš, već si na putu.“ Vježba meditacije sastoji se u tome da jednostavno pazim na ono što upravo činim. Tada primjećujem kako je pažljivost duhovna snaga, koja mome životu daje nov začim.

Osjećam da je život tajna, pun dubine, pun životnosti, pun radosti. Pažljivost ima posla s osobitim poštovanjem, priznanjem. Pažljivo postupam svojim dahom, jer u tome osjećam dah Božji koji me ispunja životom, koji prožima cijelo moje tijelo svojom ozdraviteljskom toplinom. U ruke pažljivo uzimam alat, jer u tome vidim muku čovjeka koji ga je oblikovao. Pažljivo postupam s cvijećem u svojoj sobi, jer u njemu dotičem tajnu samoga Stvoritelja i stvaranja. Pažljivost je znak duhovnoga čovjeka ne samo za zen-monahe, nego i za zapadne monahe. Također sveti Benedikt traži od svojih monaha da brižno i pažljivo postupaju samostanskim alatom. Tu je sve dragocjeno, sve je sveti oltarski alat. I mi monasi često zaboravljamo pažljivost. Često nesvjesno ophodimo našim knjigama, s priborom za jelo, s alatom. Često nesvjesno zatvaramo vrata. Svi trebamo u našoj svakidašnjoj nepažnji i nesvjesnosti anđela pažljivosti, koji nas uvijek iznova potiče, da se probudimo od spavanja i budemo pažljivi, da budemo u trenutku, da pažljivo ophodimo s onim što upravo radimo. Pažljivost u svakom činu koji mome životu daje nježan dah. Tu sam sav prisutan, jedno sam sa sobom i sa stvarima. Ta pažljivost nije jednostavno darovana. Nju dnevno treba vježbati. Ona postaje mjerilo moje duhovnosti. Ja mogu upotrijebiti pobožne riječi i držati duhovna predavanja, ali ako nedostaje pažljivost, sve je zvuk i dim. Želim da te anđeo pažljivosti uvijek dublje uvodi u umjetnost života, da otkriješ veselje života i da sve činiš s pažljivošću i visokim poštovanjem, jer sve je dragocjeno. Sve je od Boga stvoreno čudesno i njegovim Duhom nadahnuo.

Priradio: Jozo Župić

► mise na hrvatskom jeziku, a istodobno slabo ili vrlo slabo govoreći hrvatski jezik. Bilo bi dakako idealno da svi izvršno govore jezik svojih roditelja ili jezik stare domovine, no to često nažalost nije slučaj. To se međutim ne mora uvijek smatrati gubitkom ili manjkom. Irci su gotovo zaboravili svoj jezik, ali su zato s „omraženim“ engleskim postali prepoznatljivi u cijelom svijetu, čuvajući svoju kulturu i tradiciju. Ima dakle puno prednosti da i naša iseljenička mladež iskoristi činjenicu iseljenosti za vlastito dobro, ali i na dobrobit zemlje svoga podrijetla. I Svjetski susret mladeži prilika je da mlade Hrvatice i Hrvati, ponajprije iz Njemačke, ali iz iz domovine i drugih krajeva svijeta, budu aktivan, značajan i ravnopravan partner svojim vršnjacima iz drugih naroda i zemalja. Tu će ih spojiti i ujediniti vjera, mo-

Na susretu u Kölnu mladi Hrvati će se predstaviti sa svojom vjerskom i narodnom posebnostu

litva, susreti, obredi. Tu će moći doživjeti radost i blagoslov jednog svijeta, Katoličke Crkve i vjere u Boga Isusa Krista, koji je svojim životom, smrću i uskrsnućem svjedočio za jedan (glo-

balni) svijet ljubavi, mira, prijateljstva. Mladi Hrvati dolaze u Köln iz svih krajeva svijeta da se poklone upravo tom Isusu Kristu, svome prijatelju i osloboditelju.

T. G.

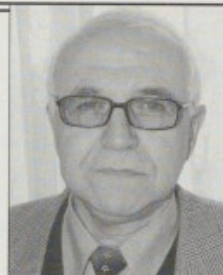
95. Njemački katolički dan

Rješenje pošaljite najkasnije do 30. svibnja 2004.

Mariofil Soldo	Okret-nost	Mrijesti-lište	Planina u Bosni i Hercegovini	Država u karipskom moru	„Engineering job order“	Pisac Bilopavlović	Prkosan	Ilan Kabiljo	Kratika za „zastarjelo“	Belgija	Osobna i pokazna zamjenica	Graja, žamor	Redatelj Schumacher	Erbij
Tema Njem. kat. dana zajedno sa X														
Žiteljka Ukrajine											Greben kod naoravanja Nimalo			
Nepošten postupak								X Pečnica (njem.)						Satelitska ...
Splitska gimnastičarka Erceg					Obrisati Ukupati umrloga u grob						Meksički način navijanja Obrubiti			
Ratko Stritof			Juraj Plančić			Ljerka Očić Panama			Slavonski ... Andrija Nikić				Dušik Pšenična ili ječmena ...	
Itrij			Praviti kopije 95. Njemački ...								Split Grčki demon osvete			
Koji nije baš vrijedan								Snažni udari, naleti						
Prvi samoglasnik		Austrija Prodoran glas svinje		Kisik										
Drvena posuda za mlačenje mlijeka				Rid										
Štednjak														
Osnovna ili srednja														
Kristov sudac, Poncije														
Kićenja (pjesn.)														
Mjesto kod Bjelovara					Verdijeva opera	Norveška kruna	Potkrovlja	Teška kovina (Pb)	Jedinica električnog kapaciteta	Na kraju točka na ...	Edenski vrt Glumica Taylor			
Španjolska		Boja u pozuti. lišću Radio-lakator										Regionalni ured Ključ		
Križanac pšenice i raži											Unatoč svemu Glumac Glad			
Arsen Dedić					Drvorez-bar Vrsta sove, ješina									Košturnjava riba, kanjac
Mjesto održavanja														
Stupanje ženske osobe u brak						Turski puk, svjetlina Astatin					Glas divlje svinje Nikal			
Mlada srne ili košute					Bezbolnost „East“									
Prestajati živjeti								„Živa zajednica“	Mjesec održavanja					

Naknada za vrijeme nezaposlenosti (Arbeitslosengeld, Arbeitslosenhilfe)

Piše: Niko
Radat

Svakom zaposlenom u redovitom radnom odnosu poduzeće automatski od bruto zarade odbija i uplaćuje u fond za slučaj nezaposlenosti. Ukoliko radnik ostane bez posla i prijavi se u Ured za zapošljavanje — sada Agencija za rad (**Bundesagentur für Arbeit** — prijašnji **Arbeitsamt**), ako ispunjava uvjete, dobit će naknadu za vrijeme nezaposlenosti (**Arbeitslosengeld**).

Uvjeti za dobivanje naknade za vrijeme nezaposlenosti su sljedeći: dobivanje otkaza; prijava Agenciji za rad i ispunjenje obrasca koji se dobije kod Agencije; najmanje 360 dana u radnom odnosu prije prijave, odnosno prestanka radnog odnosa; biti cijelo vrijeme Agenciji za rad na raspolaganju, tj. biti stalno nazočan u mjestu boravka. Duljina prava na naknadu ovisi o trajanju zaspomenja u posljednjih 7 godina i godina starosti (od 12 mjeseci za mlade od 45 godina do 32 mjeseci za one koji su navršili 57 godina s tim što će od 2005. godine duljina naknade biti između **12 i 18 mjeseci**). Cjelovita tablica može se naći na str. 28 u **Merkblatt für Arbeitslose** koji svatko dobije pri prijavljivanju. Visina primanja iznosi 60 % od osnovice (**Leistungssatz**) kod **Arbeitslosengeld**a, odnosno 53 % kod **Arbeitslosenhilfe**. Za one koji imaju najmanje jedno dijete u smislu § 32, točka 1, 3 i 5 poreznog zakona (EStG) visina primanja je **67%** od osnovice (**57%** kod **Arbeitslosenhilfe**).

Daljnja komponenta o kojoj ovisi visina je prosjek zarade i porezni razred (**Steuerklasse**).

**Lohnsteuerklasse I/IV II III V VI
Leistungsgruppe A B C D E**

Što je povoljniji porezni razred, to je veća i naknada.

Ako je netko prouzročio ili sam dao otkaz ili se s poslodavcem dogovorio o prestanku radnog odnosa, Agencija za rad mu može do 12 tjedana obustaviti plaćenje naknade (**Sperrzeit**). Od 1. srpnja 2003. je na snazi novi propis prema kojem se radnik koji dobije otkaz mora u roku od 7 dana prijaviti Agenciji za rad. Onaj kod koga je otkazni rok dulji, mora se prijaviti najkasnije **3 mjeseca prije isteka otkaznog roka**. Na te rokove moraju paziti posebno oni koji imaju

ugovor na određeno vrijeme (Zeitvertrag). Ako je ugovor na određeno vrijeme dulji od 3 mjeseci, onda se moraju javiti najkasnije 3 mjeseca prije isteka toga ugovora bez obzira što možda očekuju produljenje istoga. Ukoliko je ugovor kraći od 3 mjeseci onda se praktično moraju odmah po primitku ugovora javiti Agenciji.

Tko se kasno prijavi, mora računati s umanjenjem naknade. Visina umanjenja se izračunava prema visini osnovice. Ako je osnovica (**Leistungssatz**) ispod 400 eura, onda se naknada umanjuje za 7 eura po danu, za 35 eura kod osnovice do 700 eura, a za 50 eura kod osnovice preko 700 eura, **najmanje 30 dana**. Stoga se treba odmah po dobivanju otkaza prijaviti Agenciji za rad, a poslodavac je dužan omogućiti prijavu za vrijeme radnog vremena.

Svatko tko dobije naknadu od Agencije za rad ima i **obveze**. Prava i obveze su sadržane u informativnoj brošuri **Merkblatt für Arbeitslose** koju svatko pri prijavi dobije. Stoga se nitko kasnije ne može pozivati na to kako nije znao za te propise. Nezanjanje ne oslobađa od obveza. Obveze su sljedeće: svaka promjena stana, kontakta, ponovno zapošljavanje, odlazak na bolovanje ili prestanak bolovanja (prvih 6 tjedana bolovanja plaća Agencija, potom bolesnička blagajna) i promjena poreznog razreda (**Lohnsteuerklasse**) mora se odmah javiti Agenciji; cijelo vrijeme nezaposlenosti biti na raspolaganju agenciji za rad, a to znači ne napuštati mjesto boravka (godišnje se ima pravo dobiti dozvolu agencije biti odsutan iz mjesta boravka 3 tjedna); prijava svake dodatne zarade (pa i one na „bazi”); prihvatanje svakog posla (**jede zumutbare Beschäftigung**) koji agencija ponudi kao i odaziv na razgovor; sam tražiti posao.

Na gornje obveze treba jako paziti jer svako kršenje može skupo stajati. Najčešći prekršaji su odlazak u domovinu bez dozvole, neprijavljivanje dodatne zarade i promjena poreznog razreda. Agencija će ne samo tražiti povrat neopravdano isplaćenog novca nego će izreći i novčanu kaznu, a ako se radi o većem prekršaju onda to prosljeđuje državnom odvjetništvu

tako da su izricane čak i uvjetne zatvorske kazne.

Naknada za vrijeme nezaposlenosti (**Arbeitslosengeld**) se isplaćuje neovisno o tome ima li netko uštedevinu i zarađuje li bračni partner. Kratko prije isteka prava na **Arbeitslosengeld** Agencija šalje zahtjev za **Arbeitslosenhilfe** koji treba ispuniti i predati. Kod **Arbeitslosenhilfe**, međutim, ulogu ima imovinsko stanje, visina uštedevine, dodatna primanja (**Unfallrente**, stanarina itd.) kao i primanja bračnog partnera. Ako je bračni partner u radnom odnosu mora priložiti potvrdu o visini zarade na osnovu koje Agencija izračunava hoće li se i za koliko umanjiti **Arbeitslosenhilfe**. Kod visoke zarade može se dogoditi da **Arbeitslosenhilfe** ne bude odobrena. Za vrijeme primanja naknade za **Arbeitslosengeld/hilfe** teče radni staž. O **Arbeitslosenhilfe** nećemo pisati detaljno, jer će od 2005. godine vrijediti novi propisi i ta naknada se više neće zvati **Arbeitslosenhilfe** nego **Arbeitslosengeld II** koji će biti povezan sa socijalnom pomoći. Visina se neće određivati prema visini prije dobivanja **Arbeitslosengeld**a, nego će biti paušalna suma od **345 eura**. O detaljima će se moći nešto više reći kada se pripreme dodatni propisi o promjeni toga zakona. Za one koji su navršili 58 godina postoji mogućnost dobivanja **Arbeitslosengeld/hilfe** pod olakšavajućim okolnostima prema § 428 SGB III ako potpišu da će zatražiti prijevremenu starosnu mirovinu čim ispune **uvjete da ostvare pravo na mirovinu bez odbitaka**. Prednost je da ne moraju prihvatiti svaki posao koji im ponudi agencija i mogu do **17 tjedana u godini** biti odsutni iz mjesta boravka.

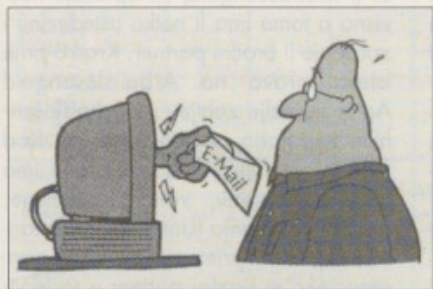
Savjet svima: ako je bilo što nejasno, potrebno se prethodno dobro informirati kod Agencije za rad, socijalnog radnika ili sindikata. Svaka pogreška se skupo plaća gubitkom određenih prava i novca. Ne vjerujte uvijek sreći (mene neće uhvatiti). Uostalom, svako izigravanje važećih propisa je prijevarena za koji se može otići u zatvor.

U sljedećem broju bit će riječi o boravku (Aufenthaltsurlaubnis). ■

Proteza

Prolazila skupina turista jednim selom u Škotskoj i ugledali kokoš s drvenom protezom kako šepa. Iznenadeni pitaju domaćina kako je kokoš nastradala, a on će im nato:

- Ništ' čudnoga! Došli su nam neki dan gosti pa smo im skuhalo kokošku juhu.

Pjevanje

- Zašto uvijek izlaziš na balkon kad ja pjevam?! Zar ti moje pjevanje toliko smeta?
- Ne draga! Želim samo da me susjedi vide, kako ne bi pomislili da te ja tučem.

Runda

- Za šankom stoje dva prijatelja. Prvi: Vidim da ti je čaša prazna, hoćeš još jednu?
- Ne! Što će mi dvije prazne čaše?! — odgovara drugi.

Enciklopedija

- Tata, kupi mi enciklopediju, treba mi za školu.
- Nema nikakve enciklopedije, u školu ćeš ići pješice, kao što sam i ja išao.

Štef i policajac

- Zaustavi policajac Štefa i pita:
- Zašto ste prešli na crveno?
- Pa zato kaj više ni bile belega.

Kino

- Kako je bilo sinoć u kinu?
- Pa, tako, na kraju smo svi plakali.
- Zar je film imao tako tužan završetak?
- Nije, ali nam je bilo žao novaca.

Razmaženost

Razmaženost je posljedica pogrešnog odgoja, iz kojeg se rađaju dječje neuroze kao i teška odgojivost djeteta. Pogreške u odgoju javljaju se u dva pravca: kao prevelika strogost i kao nenaravna popustljivost, koja vodi do razmaženosti. Obje su u jednakoj mjeri opasne za razvitak djece. Razmaženost dolazi često osobito u izrazitoj mjeri kod djece jedinača, kao i kod djeteta koje je rođeno nakon većeg vremenskog razmaka. Kod razmaženog djeteta dolazi do izražaja pretjerana nježnost kao i zahtjev za posebnim izražavanjem ljubavi prema njemu.

Poseban oblik razmaženosti nalazimo kod slaboumne djece. Poznato je, da roditelji na takvoj djeci osobito više i da im često daju prednost pred drugom svojom djecom. Oni misle, da su to dužni činiti radi bespomoćnosti takvoga djeteta. Ipak čine pogrešku, koja se teže popravljiva nego kod normalne djece, jer se na bolesno dijete puno teže psihoterapijski utječe nego na zdravo. ■

Sladoledna torta s lješnjacima

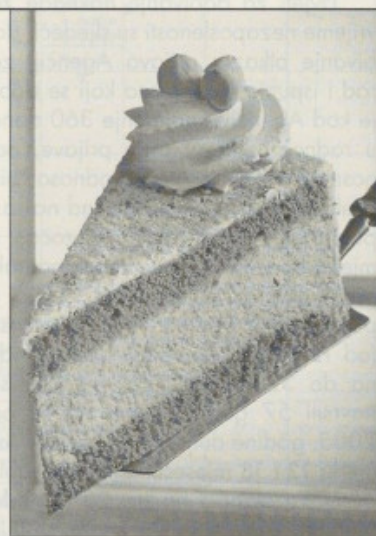
Sastojci za kalup primjera 24 cm: 4 žutanjka, 12 dkg šećera, 4 bjelanjka, 10 dkg brašna, 4 dkg škrobnog brašna, 15 dkg proprženih samljevenih lješnjaka, 3/8 l slanog vrhnja, 15 dkg šećera; 5 dkg nugata, 32 oguljena lješnjaka. Za kalup, malsac.

Od 16 komada svaki ima 355 kalorija.

Namažite kalup maslacem.

Zagrijte pećnicu na 180 stupnjeva. Miješajte u pjenušavu smjesu žutanjke s 6 dkg šećera. Istucite čvrsti snijeg od bjelanjaka s 6 dkg šećera. Pomiješajte ga sa smjesom žutanjaka. U to prosijite brašno i škrobno brašno. Dodajte još 6 dkg lješnjaka i dobro promiješajte. Pecite tijesto 25—30 minuta na drugoj prečki odozdo. Nakon 24 sata prerežite tortu vodoravno. Donju polovicu vratite u kalup, kome stijenku obložite aluminijskom folijom.

Čvrsto istucite 1/4 l vrhnja sa šećerom. Otopite nugat u vodenoj ohladi, pa ga još tekućeg umiješajte s 5 dkg samljevenih lješnjaka u tučeno slatko vrhnje. Ulijte u kalup i pokrijte drugom polovicom tijesta. Smrzavajte tortu 5—10 sati. Čvrsto istucite preostalo vrhnje, njime izvana omazite tortu, zatim je sa svih strana posijte preostalim samljevenim lješnjacima i ukrasite. ■

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA

S	V	E	T	I	D	U	H	□	R	I	S	T	O	
V	E	L	I	K	I	Č	E	T	V	R	T	A	K	
E	L	I	T	A	□	E	R	O	□	I	O	N	I	
T	I	Z	I	□	S	N	J	E	G	O	B	R	A	N
I	K	A	R	I	J	A	□	A	R	A	N	K	A	
G	I	B	□	M	A	K	E	T	A	R	I	□	W	
R	P	E	□	A	J	□	M	A	H	□	R	E	A	
G	E	T	I	T	□	□	□	□	□	□	□	□	□	
U	T	A	Č	I	□	□	□	□	□	□	□	□	□	
R	A	□	A	N	□	□	□	□	□	□	□	□	□	
□	K	A	N	A	□	□	□	□	□	□	□	□	□	
P	□	K	A	P	□	□	□	□	□	□	□	□	□	
I	K	O	□	A	□	□	□	□	□	□	□	□	□	
S	O	L	O	M	O	N	□	E	C	E	R	□	I	
A	M	A	R	E	L	A	□	K	A	T	I	O	N	
N	A	D	A	T	I	S	E	□	T	N	□	Z	□	
I	R	A	□	I	V	A	N	O	V	I	Č	□	R	
C	A	□	O	□	I	D	O	L	□	C	A	K	A	
A	C	H	E	M	A	□	T	E	R	A	R	I	J	

Nagrađen: Nikola Sarić, Lindlar

32. SUSRET HRVATSKE KATOLIČKE MLADEŽI

Skupina veterana „Croatia-Ensemble“ izvela je završno kolo iz baleta „Đavo u selu“ (koreograf Hrvoje Ježić, voditelj skupine Goran Balić)

Skupina „Frame“ iz HKM München predstavila se skečom „Sudac i lopov“

Na kraju su se mladi družili uz pjesmu i ples. Zabavljao ih je Vokalno-instrumentalni sastav „BON-TON“ iz Offenbacha

Stanku pred ručak pojedine su skupine mladih iskoristile za zajedničko fotografiranje

Druženje je ugodnije uz objed za koji se pobrinuo organizator Susreta

LEBEN AUS GOTTES KRAFT
95. DEUTSCHER KATHOLIKENTAG
16. – 20. Juni **ULM 2004**

ŽIVJETI IZ BOŽJE SNAGE
95. Njemački katolički dan
16.–20. lipnja – Ulm 2004.

Willkommen
und Grüß Gott!

